

U Z N E S E N I E

Okresný súd Žilina v právnej veci partnera verejného sektora **APOTHEKA, s.r.o.** so sídlom Sasinkova 5, 811 08 Bratislava, IČO: 35 682 591 práv. zastúpeného: JUDr. Lucia Flochová, advokátka, so sídlom Krížna 47, 811 07 Bratislava, za účasti oprávnenej osoby: **Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o.**, so sídlom Miletičova 5B, 821 08 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 36 731 544, práv. zastúpenej: Mgr. Michal Pecko, advokát, so sídlom Miletičova 5A, 821 08 Bratislava–Ružinov, za účasti člena štatutárneho orgánu partnera verejného sektora - konateľa partnera verejného sektora: [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ] práv. zastúpeného: JUDr. Lucia Flochová, advokátka, so sídlom Krížna 47, 811 07 Bratislava I, **v konaní o uloženie pokuty podľa § 13 zákona č. 315/2016 Z. z., takto**

r o z h o d o l

I. **U k l a d á** partnerovi verejného sektora **APOTHEKA, s.r.o.** so sídlom Sasinkova 5, 811 08 Bratislava, IČO: 35 682 591 **pokutu** vo výške 50.000.- eur (slovom: päťdesiat tisíc eur), ktorú je partner verejného sektora povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto výroku uznesenia na účet č. [REDAKOVANÉ]

II. **U k l a d á** členovi štatutárneho orgánu partnera verejného sektora konateľovi [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ] **pokutu** vo výške 10 000 eur (slovom: desať tisíc eur), ktorú je povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto výroku uznesenia na účet č. [REDAKOVANÉ] za ktorej zaplataenie ručí oprávnená osoba **Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o.** so sídlom Miletičova 5B, 821 08 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 36 731 544, pričom plnením jedného z účastníkov zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého z účastníkov.

III. **U k l a d á** oprávnenej osobe **Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o.** so sídlom Miletičova 5B, 821 08 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 36 731 544 **pokutu** vo výške 20.000 eur (slovom: dvadsať tisíc eur), ktorú je povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto výroku uznesenia na účet č. [REDAKOVANÉ]

IV. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Podnety oznamovateľov

1. Dňa 23.8.2018 bol tunajšiemu súdu doručený podnet občianskeho združenia Transparency International Slovensko, so sídlom Bajkalská 1496/25, 821 01 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 31 817 823, ktorým navrhlo, aby súd preveril, či v súvislosti s overením konečného užívateľa výhod obchodnej spoločnosti C.E.N. s.r.o., so sídlom Gagarinova 12, 821 05 Bratislava, IČO: 35 780 886, ako aj ďalších 13 obchodných spoločností, medzi ktorými bola uvedená aj obchodná spoločnosť APOTHEKA, s.r.o. so sídlom Sasinkova 5, 811 08 Bratislava, IČO: 35 682 591, nedošlo k porušeniu zákazu v zmysle § 19 písm. c) zákona o registri partnerov verejného sektora. Občianske združenie Transparency International Slovensko v podnete uviedlo, že Okresný súd Žilina ako registrujúci orgán v zmysle § 3 ods. 1 zákona o registri partnerov verejného sektora vykonal dňa 01. 02. 2017 zápis spoločnosti C.E.N. s.r.o. do registra partnerov verejného sektora na základe predloženého návrhu. Overenie konečných užívateľov výhod bolo oznámené dňa 05. 07. 2018. V pozícii oprávnenej osoby vystupovala Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o., so sídlom Bratislava, Miletičova 99/5B, PSČ 821 08, ktorej konateľom je [REDAKOVANÉ]. Z registra partnerov verejného sektora vyplýva, že konečným užívateľom výhod bola označená jedna fyzická osoba, a to [REDAKOVANÉ]. Občianske združenie Transparency International Slovensko poukázalo na § 19 ods. c) zákona o registri partnerov verejného sektora, podľa ktorého oprávnená osoby nesmie vykonávať úkony podľa tohto zákona, ak má akýkoľvek vzťah k partnerovi verejného sektora alebo k členom jeho orgánov, ktorý by mohol spochybniť jej nestrannosť, najmä ak je personálne alebo majetkovo prepojená s partnerom verejného sektora. V registri partnerov verejného sektora je od 29. 08. 2017 zapísaná obchodná spoločnosť EKLUB, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 5, PSČ 811 08. Podľa verifikačného dokumentu zo dňa 23. 08. 2017 je jediným spoločníkom spoločnosti EKLUB, s. r. o. spoločnosť GGFS s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 5, PSČ 811 08, ktorá má v súčasnosti troch spoločníkov:

- a) spoločnosť BIZZ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Miletičova 5B, PSČ 821 08, ktorej jediným spoločníkom je [REDAKOVANÉ]
- b) spoločnosť G Group Limited, so sídlom Valetta VLT1165, St. John Street 85, Maltská republika, založená podľa práva Maltskej republiky, ktorej 99, 9953 % akcionárom je [REDAKOVANÉ]
- c) spoločnosť PKA Limited, so sídlom Valetta VLT1165, St. John Street 85, Maltská republika, založená podľa práva Maltskej republiky, ktorej 100 % akcionárom je [REDAKOVANÉ]

Podľa tvrdenia Transparency International Slovensko pred vykonaním zápisu spoločnosti C.E.N. s.r.o. do registra partnerov verejného sektora dňa 01. 02. 2017 boli spoločníkmi spoločnosti GGFS s.r.o. dvaja spoločníci – spoločnosť BIZZ, s. r. o. a [REDAKOVANÉ] je v súčasnosti navyše konateľom spoločnosti GGFS, s. r. o.

Na základe uvedených skutočností vzniká podľa Transparency International Slovensko podozrenie, že [REDAKOVANÉ] ako konateľ oprávnenej osoby porušil ustanovenie § 19 písm. c), vzhľadom na to, že tak ako [REDAKOVANÉ] má rovnaký podnikateľský záujem na hospodárskom výsledku spoločnosti GGFS s.r.o., ktorej spoločníkmi sú spoločnosti BIZZ, s. r. o. a G Group Ltd., v ktorých sú spoločníkmi [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] a teda ide o určitý vzťah založený na personálnom prepojení medzi oprávnenou osobou a partnerom verejného sektora, ktorý spochybňuje nestrannosť oprávnenej osoby v prípade zápisu spoločnosti C.E.N. s.r.o. do registra partnerov verejného sektora v súvislosti s oznámením o overení konečného užívateľa výhod zo dňa 05. 07. 2018.

2. Dňa 12. 09. 2018 bolo súdu doručené podanie [REDAKOVANÉ] v ktorom vyjadril pochybnosť o nestrannosti oprávnenej osoby pri realizácii úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z. pre viacerých označených partnerov verejného sektora, medzi inými aj partnera verejného sektora APOTHEKA, s.r.o. so sídlom Sasinkova 5, 811 08 Bratislava, IČO: 35 682 591, čo vyvoláva dôvodnú pochybnosť, že údaje o konečnom užívateľovi výhod, zapísané v registri partnerov verejného sektora, nie sú pravdivé alebo úplné.

3. [REDAKOVANÉ] vo svojom podnete úvodom uviedol, že zákon č. 315/2016 Z. z. upravuje v ustanovení § 12 podmienky začatia konania o overenie pravdivosti a úplnosti údajov zapísaných v registri partnerov verejného sektora, ale stráda úpravu procesu, v ktorom by registrujúci orgán overoval podozrenie, že úkony podľa zákona č. 315/2016 Z. z. pre partnera verejného sektora vykonávala oprávnená osoba, ktorá je podľa ustanovenia § 19 tohto zákona z takýchto úkonov vylúčená. Na túto tému nateraz mlčí aj právna veda. Javí sa ako hospodárne, aby sa vylúčenie overovalo v konaní podľa ustanovenia § 12, ak existuje zjavná pochybnosť o pravdivosti a úplnosti zapísaných údajov v registri. Už menej je zrejmé, ako postupovať v prípade, že niet zjavnej pochybnosti o pravdivosti a úplnosti zapísaných údajov, ale úkony podľa zákona č. 315/2016 Z. z. vykonala osoba, ktorá je z takýchto úkonov vylúčená. Ustanovenia § 13 zákona č. 315/2016 Z. z., najmä ods. 1 a 4, upravujú postup registrujúceho orgánu až potom, čo sa porušenie zákazu podľa § 19 preukáže, pričom konanie o uložení sankcie podľa § 13 začína registrujúci orgán spravidla na základe zásady oficiality, zvyčajne potom, čo v konaní podľa § 12 nepreukáže pravdivosť, úplnosť, resp. aktuálnosť údajov a pod. (uvedenému výkladu zodpovedá aj úprava v § 12 ods. 7). Z toho vyplýva zdanlivý záver, že niet takého konania, v ktorom by sa overovalo podozrenie z vylúčenia oprávnenej osoby z úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z., čo sa javí ako veľmi úzky výklad, odporujúci zmyslu a účelu zákona č. 315/2016 Z. z. Ponúkajú sa teda dva zmysluplnejšie výklady. V prvom je nevyhnutné prezumovať pochybnosti o pravdivosti a úplnosti zapísaných údajov v registri partnerov verejného sektora na tom základe, že verifikačný dokument zostavila a návrh na registráciu podala oprávnená osoba, ktorá bola vylúčená; v prípade tohto výkladu by sa podozrenie z vylúčenia oprávnenej osoby overovalo v konaní

podľa § 12. Tento výklad vychádza z účelu zákazov v ustanovení § 19 zákona č. 315/2016 Z. z. Zákonodarca vylúčením oprávnenej osoby sleduje predchádzanie konfliktu záujmov, tzn. aby konečného užívateľa výhod neidentifikovala oprávnená osoba, ktorá môže mať akýkoľvek záujem na jeho nesprávnej a/alebo neúplnej identifikácii. Vzhľadom na tento účel ustanovenia § 19 možno prijať názor, že ak konečného užívateľa výhod identifikovala oprávnená osoba, ktorá bola z takéhoto úkonu zákonom vyslovene vylúčená, potom možno dôvodne pochybovať o jej záveroch pri identifikácii. V tomto prípade sa ako problematické javí najmä to, že účastníkom konania o overenie pravdivosti a úplnosti zapísaných údajov nie je nevyhnutne oprávnená osoba (čo sa dá preklenúť výkladom, keďže zákon č. 315/2016 Z. z. vyslovene nestanovuje, čo sa stane, ak oprávnená osoba návrh na pribratie do konania nepodá, právny následok stanovuje až súd v uznesení o začatí konania a zároveň podľa § 10 ods. 1 CMP súd musí kedykoľvek pribrať do konania účastníka, o ktorého právach a povinnostiach sa koná). Druhý výklad si vyžaduje extenzívnu interpretáciu ustanovení § 13 zákona č. 315/2016 Z. z., podľa ktorej by nešlo o typické konanie o uložení sankcie, ale toto konanie by v sebe zahŕňalo aj vyšetrovací atribút, kde by registrujúci orgán v prvom kroku skúmal podozrenia z vylúčenia oprávnenej osoby, teda v podstate existenciu procesnej podmienky na konanie. Tento výklad zas znamená, že konanie o uložení sankcie podľa § 13 zákona č. 315/2016 Z. z. sa môže skončiť aj zastavením (keď sa v prvom kroku nepreukáže procesná podmienka – existencia porušenia zákona), hoci zákon zastavenie takéhoto konania bez uloženia pokuty nepredpokladá. V tomto prípade sa ako problematické javí najmä to, aké sú pravidlá takéhoto konania o skúmaní existencie procesnej podmienky na začatie konania o uložení sankcie a aké postavenie v ňom má oprávnená osoba, partner verejného sektora a oznamovateľ, resp. navrhovateľ. Navyše súd v tomto prípade nemôže používať oprávnenia podľa § 12 ods. 6, ktoré sú mu dané iba pre účely konania o overenie pravdivosti a úplnosti zapísaných údajov, čo do značnej miery komplikuje preverenie podozrení o vylúčení oprávnenej osoby v prípadoch, kedy je potrebné zadovážiť dôkazy a oprávnená osoba ich odmieta dobrovoľne predložiť. Oznamovateľ má za to, že správnejší je prvý výklad, tzn. že podozrenie, že úkony podľa zákona č. 315/2016 Z. z. vykonala oprávnená osoba, ktorá je z týchto úkonov v zmysle § 19 zákona vylúčená, sa overuje v konaní o overenie pravdivosti a úplnosti údajov zapísaných o konečnom užívateľovi výhod v registri partnerov verejného sektora, a to na základe prezumpcie dôvodnej pochybnosti o pravdivosti a úplnosti zapísaných údajov, keďže verifikačný dokument zostavila a návrh na registráciu podala vylúčená oprávnená osoba. Vzhľadom na nejasnosť zákona č. 315/2016 Z. z. nevedel oznamovateľ vylúčiť, že jeho názor na procesné zaradenie tohto podania je nesprávny, a preto upriamil pozornosť na čl. 7 CMP, podľa ktorého sa úkony posudzujú s prihliadnutím na ich obsah. Zdôraznil, že zmyslom a účelom jeho podania je poukázať na skutočnosti, ktoré vyvolávajú dôvodné podozrenie, že oprávnená osoba je vylúčená z úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z. pre osemnástich partnerov verejného sektora vymenovaných v úvode jeho podania a bola vylúčená už v čase zostavenia verifikačných dokumentov pre partnerov verejného sektora a podania návrhov na registráciu. Ďalej oznamovateľ uviedol, že jediným konateľom a polovičným spoločníkom oprávnenej osoby je [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ] (ďalej len [REDAKOVANÉ]) pričom jediným konateľom je od 21. 09. 2016, kedy sa stalo účinným vzdanie sa funkcie ostatného konateľa [REDAKOVANÉ]. Dotknutí partneri verejného sektora boli registrovaní do registra partnerov verejného

sektora v čase od 01. 02. 2017 do 21. 10. 2017 (uvedené dokumentuje pripojená tabuľka č. 1 - Prehľad dotknutých partnerov verejného sektora). Z uvedeného vyplýva, že [REDAKOVANÉ] konal v mene oprávnenej osoby, keď táto zostavovala verifikačné dokumenty dotknutých partnerov verejného sektora a podávala návrh na ich registráciu do registra partnerov verejného sektora. Uvedené potvrdzujú aj verifikačné dokumenty jednotlivých dotknutých partnerov verejného sektora, ktoré podpísal [REDAKOVANÉ] osobne. Podľa tvrdenia oznamovateľa oprávnená osoba poskytuje právne služby skupine Grafobal a spoločnostiam, ktoré patria do skupiny Grafobal, čo sama priznáva na svojom internetovom sídle. Skupinu Grafobal ovláda [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] čo potvrdzujú zápisy mnohých firiem zo skupiny Grafobal do registra partnerov verejného sektora. [REDAKOVANÉ] je jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti BIZZ, s. r. o., so sídlom Miletičova 5B, 821 08 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sro, vložka č. 52689/B (ďalej len „BIZZ“). Spoločnosť BIZZ vlastní 10 % podiel v spoločnosti GGFS, s. r. o., so sídlom Sasinkova 5, 811 08 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sro, vložka č. 88116/B (ďalej len „GGFS“). Z uvedeného vyplýva, že 10 % nepriamym spoločníkom spoločnosti GGFS je [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] je nepriamym 70 % spoločníkom spoločnosti GGFS prostredníctvom zahraničnej obchodnej spoločnosti G GROUP LTD. registrovanej v Maltskej republike. Uvedené vyplýva z verifikačného dokumentu partnera verejného sektora obchodnej spoločnosti ternet, s. r. o., so sídlom Sasinkova 5, 811 08 Bratislava, zapísanej v registri partnerov verejného sektora Okresného súdu Žilina, vložka č. 19361 (ďalej len „ternet“). Zvyšným 10 % nepriamym spoločníkom spoločnosti GGFS je [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ] (ďalej len [REDAKOVANÉ]) a to prostredníctvom spoločnosti PKA LTD. registrovanej v Maltskej republike, čo opäť vyplýva z verifikačného dokumentu partnera verejného sektora ternet. [REDAKOVANÉ] sa stal nepriamym spoločníkom spoločnosti GGFS na valnom zhromaždení spoločnosti GGFS konanom dňa 10. 10. 2014. Zo zápisnice z tohto valného zhromaždenia vyplýva, že vtedajší 1/2 spoločník a druhý konateľ oprávnenej osoby [REDAKOVANÉ] ako predseda valného zhromaždenia spoločnosti GGFS (vzťah [REDAKOVANÉ] k spoločnosti GGFS nie je známy, pravdepodobne tu vystupoval ako známy [REDAKOVANÉ] a/alebo poskytovateľ právnych služieb a/alebo partner [REDAKOVANÉ] navrhol zvýšenie základného imania spoločnosti GGFS, a to tak, že [REDAKOVANÉ] by si zachoval svoj 70 % obchodný podiel, [REDAKOVANÉ] by si zachoval svoj 20 % podiel a [REDAKOVANÉ] prostredníctvom spoločnosti BIZZ by získal 10 % podiel. Valné zhromaždenie uvedený návrh schválilo. Kľúčové pritom bolo súhlasné hlasovanie spoločníka [REDAKOVANÉ] ktorý už pred zvýšením základného imania spoločnosti GGFS disponoval podielom na základnom imaní a hlasovacích právach vo výške 70 % (vtedy ešte išlo o priamy podiel, až neskôr [REDAKOVANÉ] svoj podiel v GGFS začal vlastníť nepriamo). Zápisnica nezachytáva žiadnu diskusiu, ktorá by predchádzala uvedenému návrhu [REDAKOVANÉ] ako predsedu valného zhromaždenia, je však dôvodné predpokladať, že navýšenie základného imania bolo s [REDAKOVANÉ] predrokované, čomu zodpovedá hladký priebeh hlasovania zo strany ostatných spoločníkov, osobitne zo strany [REDAKOVANÉ] Vo vzťahu k označeným partnerom verejného sektora oznamovateľ poukázal na to, že [REDAKOVANÉ] je ich ovládajúcou osobou v zmysle § 66a Obchodného zákonníka, je členom dozornej rady obchodných spoločností Mediaprint, OMS a Slovenska

Grafia, a konateľom obchodných spoločností Media Trade a Apotheke. [REDAKOVANÉ] je členom dozornej rady obchodnej spoločnosti Vodax a konateľom partnera verejného sektora – Televízia TA3.

4. Pre ďalšiu argumentáciu považoval oznamovateľ za dôležité vysporiadať sa najmä s ustanovením § 19 písm. c), s formuláciou „akýkoľvek vzťah k partnerovi verejného sektora“, a to v kontexte so skutočnosťou, že medzi jedenástimi z osemnástich dotknutých partnerov verejného sektora nie je priame personálne prepojenie, ale iba nepriame, v osobe [REDAKOVANÉ] v postavení ovládajúcej osoby týchto jedenástich spoločností. Zákonodarca používa pojem „akýkoľvek vzťah“ k partnerovi verejného sektora. Na základe простého jazykového výkladu sa oznamovateľ domnieva, že doslova môže sa môže jednáť o akýkoľvek vzťah, teda nielen prepojenia na partnera verejného sektora „v priamom rade“, tzn. na členov jeho orgánov a/alebo členov jeho riadiacej štruktúry, ale aj o nepriame personálne prepojenia. Na druhej strane, je potrebné zohľadniť skutočnosť, že zákonodarca podmieňuje pojem „akýkoľvek vzťah“ k partnerovi verejného sektora kvalitatívne – musí ísť o taký vzťah, ktorý je teoreticky spôsobilý spochybniť nestrannosť oprávnenej osoby pri vykonávaní úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z. Oznamovateľ má za to, že osoba v postavení ovládajúcej osoby tieto podmienky spĺňa. Ovládajúca osoba je totiž spravidla „decision maker“, jej vplyv na ovládanú spoločnosť (ovládané spoločnosti) je nepopierateľný, a teda pokiaľ ma oprávnená osoba s ovládajúcou osobou partnera verejného sektora, ktorého konečného užívateľa výhod identifikuje, vzťah, ktorý je spôsobilý spochybniť jej nestrannosť, oznamovateľ sa domnieva, že sa tu uplatní vylúčenie v súlade s ustanovením § 19 písm. c) zákona č. 315/2016 Z. z., hoci nejde o vzťah priamo k partnerovi verejného sektora ani k jej orgánom. Uvedené by podľa oznamovateľa nemuselo platiť napr. v prípade, že by oprávnená osoba mala vzťah ku konečnému užívateľovi výhod partnera verejného sektora, pre ktorého vykonáva úkony podľa zákona č. 315/2016 Z. z., ktorý by vo vzťahu k partnerovi verejného sektora bol menšinový akcionár, resp. osoba so zanedbateľným vplyvom.

5. V ďalšej časti podnetu poukázal oznamovateľ na to, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky na svojom internetovom sídle v časti určenej pre register partnerov verejného sektora zverejňuje často kladené otázky, ktoré obsahujú nezáväznú interpretáciu zákona č. 315/2016 Z. z., pričom v odpovedi na otázku, ako zákon upravuje vylúčenie oprávnenej osoby, Ministerstvo spravodlivosti SR s poukazom na dôvodovú správu a dostupnú judikatúru vo veciach nestrannosti sudcov uvádza, že „*vzhľadom na charakter oprávnených osôb možno očakávať, že oprávnená osoba bude plniť úlohy oprávnenej osoby pre svoju doterajšiu klientelu. Tu treba uviesť, že vzťah „advokát – klient“ nie je prekážkou pre výkon činnosti oprávnenej osoby pre tohto klienta ako partnera verejného sektora*“. S uvedeným možno podľa oznamovateľa v zásade súhlasiť, keďže tento názor má oporu v judikatúre a je nevyhnutné prezumovať profesionálne správanie advokátov. Samotná okolnosť, že advokáti a klienti sa poznajú z poskytovania právnych služieb a pravidelne sa stretávajú v pracovných veciach súvisiacich s poskytovaním právnych služieb, teda nemôže byť bez ďalšieho dôvodom pre vylúčenie advokáta z úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z.. Vzťahy advokátov s klientmi síce z podstaty nie sú neutrálne, nakoľko v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o

živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) (ďalej len „zákon č. 586/2003 Z. z.“) je advokát povinný chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta, teda laickým jazykom povedané, advokát má byť nadchnutý pre vec klienta, ale tieto vzťahy si v súlade s § 18 ods. 1 a 2 zákona č. 586/2003 Z. z. musia zachovať profesionálny rámec. Udržiavaniu vzťahu advokáta s klientom výhradne v profesionálnom rámci zodpovedá aj § 18 ods. 1 veta druhá zákona č. 586/2003 Z. z., ktorá chráni advokáta pred vykonaním pokynu klienta, ktorý by bol v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Takýto profesionálny vzťah medzi advokátom a klientom sám osebe nepredstavuje okolnosť vzbudzujúcu pochybnosti o jeho nestrannosti. Jedine v prípade, ak vzájomný vzťah presiahne takto chránený profesionálny rámec a nadobúda charakter bližšieho osobného vzťahu, možno o takejto okolnosti uvažovať ako o dôvode pre vylúčenie advokáta z úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z. (viď aj česká judikatúra: „Právni zástupcovia sú profesionáli, ktorí v tejto úlohe vystupujú v rámci výkonu svojho povolania a ich vzťah k veci a zastupovanie účastníkov je tak spravidla iba profesionálnej povahy, nie povahy osobnej.“). Záver, že určitý advokát a jeho klient majú vzťah, ktorý prekračuje profesionálny rámec, musí byť dostatočne konkretizovaný (nemôže ostať iba v rovine nepreukazného tvrdenia). Za nestranného advokáta pri výkone úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z. možno považovať len takého advokáta, ktorý je nezávislý nielen na posudzovanej veci, ale aj na účastníkoch posudzovanej veci, teda aj na konečnom užívateľovi výhod, ktorý ovláda partnera verejného sektora, ktorého tento advokát ako oprávnená osoba identifikuje. Túto nezávislosť je potrebné chápať v tom zmysle, že advokát je voči účastníkom posudzovanej veci neutrálny, že voči nim nemá žiadne predsudky, sympatie ani antipatie, teda že všetky posudzované spoločnosti a osoby vo vlastníckej a riadiacej štruktúre sú si v jeho očiach úplne rovné. Práve táto nestrannosť advokáta ako oprávnenej osoby je zárukou pravdivej a úplnej identifikácie konečného užívateľa výhod.

6. Z uvedeného podľa oznamovateľa vyplýva, že vzťah [REDAKOVANÉ] ako konateľa a spoločníka oprávnenej osoby, ktorá poskytuje právne služby skupine Grafobal, nie je dostatočný dôvod na vylúčenie oprávnenej osoby z úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z. Oznamovateľ má za to, že týmto dôvodom je vzťah [REDAKOVANÉ] ako investorov do spoločnosti GGFS, resp. vzťah obchodných partnerov v postavení akcionárov spoločnosti GGFS, ktorý presahuje profesionálny rámec výkonu advokácie. Vstup [REDAKOVANÉ] prostredníctvom firmy BIZZ do vlastníckej štruktúry spoločnosti GGFS v roku 2014 bol závislý výhradne od súhlasného hlasovania [REDAKOVANÉ] keďže bol a dodnes je ovládajúcou osobou spoločnosti GGFS. Valnému zhromaždeniu konanému dňa 10. 10. 2014 (na ktorom [REDAKOVANÉ] získal 10 % nepriamy podiel v spol. GGFS) nepredchádzala žiadna verejná ponuka alebo obchodná verejná súťaž, spoločnosť BIZZ teda získala podiel na základe individuálnych preferencií [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]. Z uvedeného vyplýva, že [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] prejavili [REDAKOVANÉ] dôveru, pričom [REDAKOVANÉ] sa im môže cítiť byť zaviazaný. Okrem toho, momentálne nastavenie vzťahov v spoločnosti GGFS znamená, že [REDAKOVANÉ] je nielen advokátom poskytujúcim právne služby skupine Grafobal, ale je spoluinvestorom a obchodným partnerom [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] (spoločnosť GGFS, hoci jej názov je akronymom slov Grafobal Group Finančné Služby, nie je členom skupiny Grafobal). Ak osoba A sprostredkuje osobe B podnikateľskú príležitosť, je prirodzené, že osoba A sa môže

cítiť osobe B zaviazaná, a to bez toho, aby medzi nimi existoval konkrétny zmluvný záväzok. Táto ľudská zaviazanosť sa môže prejavovať aj tak, že osoba B chráni osobu A bez toho, aby táto požiadavku na ochranu vyslovene vzniesla, resp. osoba B nadbieha iným záujmom osoby A, bez toho, aby si to osoba A vyslovene želala. Skutočnosť, že [REDAKOVANÉ] má spoločné podnikateľské aktivity s [REDAKOVANÉ] sama osebe (bez toho, aby bolo potrebné skúmať alebo preukazovať zviazanosť, lojálnosť a pod.) predstavuje okolnosť, ktorá vyvoláva objektívne pochybnosti o nestrannosti [REDAKOVANÉ] pri úkonoch podľa zákona č. 315/2016 Z. z., ktoré sa týkajú partnerov verejného sektora, ktorí sú ovládaní [REDAKOVANÉ] resp. v ktorých orgánoch pôsobi [REDAKOVANÉ]. Ide totiž o vzťah, ktorý presahuje akceptovateľný profesionálny rámec vzťahov medzi advokátom a klientom. Nemožno vylúčiť, že účasť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] prostredníctvom firmy BIZZ vo vlastníckej štruktúre spoločnosti GGFS je dôsledkom vykonávania pokynu klienta [REDAKOVANÉ] resp. niektorej zo spoločností ním ovládanej skupiny Grafobal (uvedené vyplýva najmä zo skutočnosti, že zápisnica z valného zhromaždenia spoločnosti GGFS štruktúrou zodpovedá zápisniciam vyhotovovaným oprávnenou osobou pri poskytovaní právnych služieb a navyše na valnom zhromaždení 10. 10. 2014 bol prítomný aj advokát [REDAKOVANÉ] vtedajší spoločník [REDAKOVANÉ]. V takom prípade je nepravdivý bod 2.28.11.22 verifikačného dokumentu partnera verejného sektora ternet, podľa ktorého „neexistujú žiadne osoby, okrem [REDAKOVANÉ] ktoré majú podstatný vplyv na BIZZ na základe dohody alebo inej skutočnosti“.

7. Zhrnúc svoje zistenia a úvahy oznamovateľ uviedol, že objektívne pochybnosti o nestrannosti [REDAKOVANÉ] pri výkone úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z. pre dotknutých partnerov verejného sektora sú dané buď tým, že [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] sú spoluinvestormi v spoločnosti GGFS, čo presahuje profesionálny rámec vzťahu advokáta s klientom, alebo [REDAKOVANÉ] pri správe spoločnosti BIZZ koná v rámci vzťahu advokáta s klientom a prijíma pokyny od klienta [REDAKOVANÉ] pri správe spoločnosti BIZZ, ale v takom prípade je nepravdivé tvrdenie vo verifikačnom dokumente spoločnosti ternet, čo opäť preukazuje intenzívnejší než profesionálny vzťah medzi [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] keďže v takom prípade [REDAKOVANÉ] v záujme klienta uviedol pre účely identifikácie konečného užívateľa výhod spoločnosti ternet nesprávne informácie. V prípade partnerov verejného sektora obchodných spoločností Mediaprint, OMS, Slovenská Grafia, Media Trade a Apotheke je [REDAKOVANÉ] nielen v postavení ovládajúcej osoby, ale je tiež členom štatutárneho alebo kontrolného orgánu. V prípade partnerov verejného sektora Televízia TA3 a obchodnej spoločnosti Vodax je členom štatutárneho, resp. kontrolného orgánu [REDAKOVANÉ]. Podľa teórie zdania nie je potrebné preukazovať osobnú zaujatosť advokáta ako oprávnenej osoby, ale na jeho vylúčenie je postačujúce preukázať takú okolnosť, ktorá jeho nestrannosť objektívne spochybňuje.

8. Predmetné podanie [REDAKOVANÉ] bolo podľa obsahu posúdené ako podnet na začatie konania o uloženie pokuty podľa § 13 zákona č. 315/2016 Z. z. a bolo pripojené k podnetu občianskeho združenia Transparency International Slovensko. Na ich základe súd uznesením č.k. 5PPok/7/2018 - 36 zo dňa 20.09.2018 začal postupom podľa ustanovenia § 23 ods. 2 zákona č. 161/2015 Civilný mimosporový poriadok konanie o uložení pokuty podľa § 13 zákona č. 315/2016 Z. z. Zároveň súd zaslal výzvy partnerovi verejného sektora,

oprávnenej osobe a členovi štatutárneho orgánu, ktorí vykonával funkciu člena štatutárneho orgánu v čase porušenia povinnosti, v ktorých dotknuté osoby vyzval, aby sa vo veci vyjadrili a uviedli, či uznávajú, že došlo k porušeniu zákazu podľa § 19 zákona č. 315/2016 Z. z. a pokiaľ uvedené neuznávajú, aby uviedli rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú, príp. označili ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Vyjadrenia účastníkov konania

9. Partner verejného sektora APOTHEKA, s.r.o. sa k podnetom vyjadril podaním doručeným súdu dňa 25.10.2018, kde uviedol, že v celom rozsahu nesúhlasí s tvrdeniami Transparency International Slovensko, ako ani s tvrdeniami p. [REDAKOVANÉ] tieto považuje výlučne za účelové, tendenčné a vykonštruované. APOTHEKA, s.r.o. zdôrazňuje, že v danom prípade nedošlo k porušeniu povinnosti podľa ust. § 19 Zákona o RPVS.

10. Oznamovatelia podnetov poukazujú na údajné prepojenie [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] dávajúc do popredia údajnú zaviazanosť [REDAKOVANÉ] k [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] Podľa názoru partnera verejného sektora oznamovatelia dostatočne nerozlišujú skutočnosť, kto je oprávnenou osobou a aký má vzťah oprávnená osoba k [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] ale umelo vytvárajú (snažia sa podsunúť) existenciu prepojenia oprávnenej osoby a partnera verejného sektora, ktorá v skutočnosti neexistuje. Ustanovenie § 2 zákona o registri partnerov verejného sektora jednoznačne definuje, kto je partnerom verejného sektora, kto je konečným užívateľom výhod a kto je oprávnenou osobou. Partner verejného sektora a konečný užívateľ výhod nie sú rovnaké subjekty. Spoločnosť MEDIA TRADE spol. s r.o. je partnerom verejného sektora, [REDAKOVANÉ] je konečným užívateľom výhod ako i štatutárnym orgánom (konateľom) tejto spoločnosti. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] však nie je oprávnenou osobou. Oprávnenou osobou je Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., v ktorej v čase podania podnetov bol [REDAKOVANÉ] konateľom a spoločníkom podieľajúcim sa na základnom imaní advokátskej kancelárie v rozsahu 50 %. Zostávajúcim 50 % spoločníkom oprávnenej osoby bol [REDAKOVANÉ] S poukazom na túto štruktúru obchodnej spoločnosti Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o. je zrejmé, že na prijatie akéhokoľvek rozhodnutia v spoločnosti, vrátane rozhodnutia o výkone funkcie oprávnenej osoby v prospech akéhokoľvek subjektu nie je postačujúce len rozhodnutie spoločníka [REDAKOVANÉ] ale i druhého spoločníka [REDAKOVANÉ] Preto partner verejného sektora vníma vykonštruovanú údajnú zaviazanosť [REDAKOVANÉ] vo vzťahu k [REDAKOVANÉ] ako absolútne bezpredmetnú, nakoľko bez súčinnosti druhého spoločníka oprávnenej osoby [REDAKOVANÉ] oprávnená osoba neprijme žiadne obchodné rozhodnutie.

11. Súčasne partner verejného sektora pre úplnosť zdôraznil, že v spoločnosti GGFS s.r.o., prostredníctvom ktorej oznamovatelia podnetu naznačujú prepojenie medzi oprávnenou osobou, partnerom verejného sektora a jej štatutárnym orgánom, nie je priamym spoločníkom Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., ani [REDAKOVANÉ] ani [REDAKOVANÉ] Priamym spoločníkom spoločnosti GGFS s.r.o. je spoločnosť BIZZ, s.r.o. a spoločnosť G

Group Limited. Hoci fyzická osoba [REDACTED] (v rozhodujúcom čase bol 50 % spoločníkom Advokátskej kancelárie Bugala - Ďurček, s.r.o.) je 100 % spoločníkom obchodnej spoločnosti BIZZ, s.r.o., ktorá je vlastníkom 10 % obchodného podielu v spoločnosti GGFS s.r.o., podľa názoru partnera verejného sektora nemožno okrem iného hovoriť o žiadnej vďačnosti, resp. zaviazanosti [REDACTED] vo vzťahu k [REDACTED] [REDACTED] i z dôvodu, že spoločnosť BIZZ, s.r.o. sa stala spoločníkom GGFS s.r.o. po tom, ako riadne splatila svoj peňažný vklad. Vlastníctvo obchodného podielu spoločnosti BIZZ, s.r.o. v spoločnosti GGFS s.r.o. je výlučne podnikateľskou aktivitou spoločnosti BIZZ, s.r.o., s ktorou oprávnená osoba Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s. r. o, nemá absolútne nič spoločné. Rovnako je podľa partnera verejného sektora namieste uviesť, že prepojenosť, resp. zaviazanosť medzi oprávnenou osobou, partnerom verejného sektora ako i [REDACTED] [REDACTED] vylučuje aj samotný fakt, že oprávnená osoba poskytuje partnerovi verejného sektora ako i iným obchodným spoločnostiam, v ktorých má [REDACTED] pozíciu konečného užívateľa výhod, právne služby. Z pozície advokátskeho spoločenstva oprávnená osoba vystupuje ako nezávislý subjekt konajúci v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky, čo samo osebe vylučuje zaviazanosť, resp. akýkoľvek vzťah oprávnenej osoby, partnera verejného sektora a štatutárneho orgánu, ktorý by mohol spochybniť nestrannosť oprávnenej osoby. Bez ohľadu na uvedené je zároveň namieste zdôrazniť, že v zmysle zákona o registri partnerov musí byť medzi oprávnenou osobou, partnerom verejného sektora a jej štatutárnymi orgánmi vzťah, ktorý by mohol spochybniť nestrannosť oprávnenej osoby. Preto a priori je nevyhnutné skúmať kvalitu tohto vzťahu. Hoci zákonodarca v zákone o registri partnerov používa pojem *akýkoľvek*, podľa Ústavy Slovenskej republiky k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Jazykový výklad môže totiž v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu predstavovať len prvotné priblíženie sa k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis; na overenie správnosti či nesprávosti výkladu, resp. na jeho doplnenie či spresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy, postavené na roveň gramatického výkladu, v tomto prípade systematický a teleologický výklad (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 71/2013-36).

12. Partner verejného sektora ďalej vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 19 písm. c) zákona o registri partnerov verejného sektora uviedol, že podľa právnej teórie sa personálnym prepojením rozumie najmä vzťah osôb, ktoré sú si navzájom blízke. Koho možno považovať za blízku osobu určuje § 116 Občianskeho zákonníka. Personálnym prepojením sa zároveň rozumie aj účasť oprávnenej osoby (Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o.) v dozorných, kontrolných a iných orgánoch partnera verejného sektora. Majetkovým prepojením rozumieme najmä vzťahy, v ktorých je oprávnená osoba (Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o.) svojim príjmom „závislá“ na partnerovi verejného sektora. Ide najmä o pracovnoprávne vzťahy, teda vzťah medzi zamestnancom a zamestnávateľom, založený pracovnou zmluvou alebo dohodou. Rovnako sa majetkovým prepojením rozumie aj akákoľvek účasť na podnikaní či zisku partnera verejného sektora (napr. právo na obchodný podiel, účasť na podnikaní tichého spoločníka, účasť na podnikaní v podobe akcií). Podľa partnera verejného sektora je absolútne nesporné, že medzi oprávnenou osobou Advokátska

kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o. a partnerom verejného sektora neexistuje žiadne personálne alebo majetkové prepojenie v zmysle vyššie uvedenej právnej teórie.

13. Partner verejného sektora ďalej argumentoval, že podľa právnej teórie môžu okrem majetkového a personálneho prepojenia existovať aj iné vzťahy, ktoré môžu spochybniť nestrannosť oprávnenej osoby. Podľa judikatúry súdov sa nestrannosť člení na dva druhy - ide jednak o nestrannosť objektívnu a nestrannosť subjektívnu.

Subjektívna nestrannosť sa zakladá na teórii zdania, a teda vo výsledku znamená, že oprávnená osoba sa sama považuje za nestrannú, nezaujatú a schopnú takto konať. Za účelom preukázania tejto nestrannosti Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o. pred zápisom partnera verejného sektora urobila vyhlásenie o svojej nestrannosti. Rovnako i partner verejného sektora považuje svoj vzťah k oprávnenej osobe Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o. za absolútne nestranný a nezaujatý.

Vzhľadom na skutočnosť, že subjektívna nestrannosť nie je dostačujúca, k subjektívnej nestrannosti musí pristúpiť i nestrannosť objektívna, ktorá vyžaduje, aby jestvovalo objektívne presvedčenie o tom, že neexistujú okolnosti, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že vzťah medzi oprávnenou osobou a partnerom verejného sektora je takého charakteru či intenzity, že by bránil v konaní oprávnenej osoby nestranne a nezávisle.

14. Vzhľadom na absenciu judikatúry a súdnej praxe v oblasti objektívnej nestrannosti oprávnenej osoby a partnera verejného sektora, partner verejného sektora sa domnieva, že na tento vzťah možno analogicky aplikovať jestvujúce súdne rozhodnutia týkajúce sa problematiky nestrannosti sudcov.

Podľa Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky IL ÚS 261 / 2016 - 8 zo dňa 23 . 03 . 2016 *treba rozhodnúť v každom prípade, či povaha a stupeň sú také, že prezrádajú nedostatok nestrannosti súdu (Pullar c. Spojené kráľovstvo), teda či je relevantná obava z nedostatku nezaujatosti. Relevantná je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť hoci i len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako nestranného sudcu. Je potrebné brať zreteľ na skutočnosť, že spoločenské vzťahy v najširšom slova zmysle sú vzťahmi vzájomného pôsobenia, kontaktu a interakcie medzi členmi spoločnosti, preto závažnosť, ktorá by zakladala pochybnosti o nezaujatosti sudcu, môže aj pri zohľadnení tzv. teórie zdania nastať iba v prípade, keďže celkom zjavné, že jeho vzťah k danej veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že i napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodnúť nezávisle a nestranne (I. ÚS 332/08).*

Z citovaného rozhodnutia je zrejmé, že k vylúčeniu sudcu z prerokovania a rozhodovania veci môže dôjsť iba v prípade, keď je celkom zjavné, že vzťah sudcu k danej veci, účastníkom alebo ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine ira et studio“, teda nezávisle a nestranne.

Otázku charakteru a intenzity vzťahu, ktorý môže viesť k vylúčeniu sudcu z prejednávania veci, rieši i Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn.: 4Ndz/2/2015. Predmetom konania bolo posúdenie nezaujatosti sudkyne Krajského súdu v Bratislave z dôvodu kamarátskych vzťahov s navrhovateľom. Sudkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, že navrhovateľa pozná ešte z čias vysokoškolského štúdia a kamarátsky vzťah udržiavajú aj v čase rozhodovania o vylúčení sudkyne. Najvyšší súd nepovažoval vzťah sudkyne a navrhovateľa za úzky súkromný vzťah a nepovažoval sudkyňou uvedené dôvody za dostačujúce na konštatovanie toho, že reálne existujú okolnosti, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o nezaujatosti sudkyne.

15. Poukazujúc na všetky vyššie uvedené skutočnosti je spoločnosť APOTHEKA, s.r.o. absolútne presvedčená o tom, že medzi oprávnenou osobou, resp. jej spoločníkom a v rozhodujúcom čase konateľom [REDAKOVANÉ] a partnerom verejného sektora ako aj jeho konateľom [REDAKOVANÉ] je objektívne i subjektívne absolútne nestranný vzťah.

16. Nakoľko Zákon o RPVS neobsahuje žiadne definície pojmov ekonomického a personálneho prepojenia, v súlade so zásadou analógie legis je na možné majetkové a personálne prepojenie nevyhnutné aplikovať aj iné právne predpisy upravujúce danú problematiku - zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov, zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike, zákon 297/2008 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti.

V zmysle uvedených právnych predpisov:

a) Ekonomickým alebo personálnym prepojením je účasť osoby na majetku, kontrole alebo vedení inej osoby alebo vzájomný vzťah medzi osobami, ktoré sú pod kontrolou alebo vedením tej istej osoby alebo v ktorých má táto osoba priamy alebo nepriamy majetkový podiel.

b) Účasťou osoby na vedení sa rozumie vzťah členov štatutárnych alebo dozorných orgánov obchodnej spoločnosti alebo družstva k tejto obchodnej spoločnosti alebo družstvu.

c) Účasťou osoby na majetku alebo kontrole sa rozumie:

- viac ako 25 % priamy podiel na základnom imaní alebo hlasovacích právach,
- viac ako 25 % nepriamy podiel na základnom imaní alebo hlasovacích právach (výška nepriameho podielu sa vypočíta ako súčin percentuálnej výšky priamych podielov vydelených stomi a tento medzivýsledok sa ešte vynásobí stomi),
- nepriamy odvodený podiel na základnom imaní alebo na hlasovacích právach (výška nepriameho odvodeného podielu sa vypočíta ako súčet nepriamych podielov). Nepriamy odvodený podiel sa uplatňuje len pri výpočte výšky účasti jednej osoby na majetku alebo kontrole inej osoby. Používa sa vtedy, ak nejaká osoba má účasť na majetku alebo kontrole niekoľkých osôb, z ktorých každá má účasť na majetku alebo kontrole rovnakej ďalšej osoby. Ak je výška nepriameho odvodeného podielu viac ako 50 %, všetky osoby, prostredníctvom ktorých sa jeho výška počítala, sa považujú za ekonomicky prepojené bez ohľadu na skutočnú výšku ich podielu.

17. Podľa vyjadrenia partnera verejného sektora vychádzajúc z prepojení, na ktoré poukázal oznamovateľ podnetu, spoločnosť APOTHEKA, s.r.o. má za to, že medzi oprávnenou osobou Advokátska kancelária Bugala - Ďurček s.r.o. ani nemožno určiť, vyčísliť majetkové prepojenie so spoločnosťou APOTHEKA, s.r.o. (o personálnom prepojení v tomto prípade nemožno hovoriť vôbec). Hoci spoločnosť toto považuje za nemožné, spoločnosť APOTHEKA, s.r.o. sa ad absurdum pokúsila určiť výšku nepriameho podielu APOTHEKA, s.r.o. v oprávnenej osobe. Túto vyčíslila vo výške: [REDACTED]

18. Z vyššie uvedených skutočností jednoznačne a nepochybne vyplýva absencia majetkového a personálneho prepojenia medzi oprávnenou osobou a spoločnosťou APOTHEKA, s.r.o., a teda i absencia porušenia povinnosti podľa ust. § 19 písm. c) Zákona o RPVS. Podľa názoru spoločnosti APOTHEKA, s.r.o. úmysel zákonodarcu v ust. § 19 Zákona o RPVS nie je vyjadrený dostatočne určito, jasne, zrozumiteľne, jednoznačne a predvídateľne, čo bráni súdu, aby sa priklonil k výkladu, ktorý by išiel na ťarchu spoločnosti. Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že neurčitá právna norma sa musí vykladať na ťarchu zákonodarcu, a teda v prospech jej adresáta (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 1. júla 2010, sp. zn. 8 Sžp 1/2010; nález Ústavného súdu SR z 18. septembra 2008, sp. zn. I. ÚS 241/07). Zároveň, verejná moc si nemôže nárokovať, aby bolo právo rešpektované a dodržiavané bez toho, aby mohol byť obsah právnych noriem ich adresátmi racionálne pochopený a teda aj racionálne predvídateľný (Nález Ústavného súdu SR z 28. júna 2007, sp. zn. I. ÚS 236/06-59).

19. Partner verejného sektora doplnil svoje vyjadrenie podaním zo dňa 10.6.2019, kde uviedol, že v prípade, ak konajúci súd ustáli záver, že v prípade partnera verejného sektora APOTHEKA, s.r.o. došlo k porušeniu zákazu podľa § 19 Zákona o RPVS, čo spoločnosť kategoricky odmieta, partner verejného sektora konajúcemu súdu predkladá dôkazy preukazujúce hospodársky prospech plynúci zo záväzkových vzťahov uzatvorených so „štátom“. Hoci Zákon o RPVS pojem hospodársky prospech nedefinuje, podľa dôvodovej správy k Zákonom o RPVS pod pojmom hospodársky prospech treba rozumieť akýkoľvek finančný príjem alebo peniazmi ocenený prírastok na majetku alebo jeho hodnote, plynúci zo zmluvy alebo dohody, ktorému nezodpovedá priamy, preukázateľný a účelný náklad partnera verejného sektora, vynaložený na plnenie zmluvy alebo dohody (oprávnený náklad). Spôsob vyčíslenia hospodárskeho prospechu závisí od predmetu zmluvy. Jedným zo spôsobov vyčíslenia hospodárskeho prospechu je rozdiel medzi cenou, ktorú subjekt verejného sektora uhradil partnerovi verejného sektora za dodanie tovaru alebo služieb a finančnými prostriedkami ktoré partner verejného sektora vynaložil na obstaranie resp. vyrobenie/poskytnutie tovarov alebo služieb, ktoré sú predmetom plnenia podľa zmluvy alebo dohody a boli v skutočnosti dodané. V danom konkrétnom prípade existuje len jeden zmluvný vzťah medzi partnerom verejného sektora a „štátom“, ktorý spĺňa zákonnú definíciu zmluvy podľa § 2 ods. (1) písm. d) Zákona o RPVS, a to zmluva uzatvorená so spoločnosťou Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. APPOTHEKA, s.r.o. pre úplnosť uvádza, že nemá uzatvorenú žiadnu inú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje Zákon o RPVS, pričom zdôrazňuje, že zmluvy uzatvorené so spoločnosťami Union zdravotná poisťovňa, a.s. a DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s. nie sú zmluvami podľa ust. § 2 ods. (1) písm. d) Zákona o RPVS.

20. Partner verejného sektora v tejto súvislosti uviedol, že :

a) celkový výnos partnera verejného sektora za obdobie od zápisu do registra partnerov verejného sektora do 31-12-2017 predstavoval sumu [REDACTED] z toho výnos zo zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. predstavoval sumu [REDACTED] Z uvedeného vyplýva, že podiel výnosu partnera verejného sektora zo zmluvy podľa ust. § 2 ods. (1) písm. d) Zákona o RPVS na celkovom výnose partnera verejného sektora predstavuje [REDACTED]

b) celkový výnos partnera verejného sektora za obdobie od 01-01-2018 do 31-12-2018 predstavoval sumu [REDACTED] z toho výnos zo zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. predstavoval sumu [REDACTED] Z uvedeného vyplýva, že podiel výnosu partnera verejného sektora zo zmluvy podľa § 2 ods. (1) písm. d) Zákona o RPVS na celkovom výnose partnera verejného sektora predstavuje [REDACTED]

c) celkový výnos partnera verejného sektora za obdobie od 01-01-2019 do 30-04-2019 predstavoval sumu [REDACTED] z toho výnos zo zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. predstavoval sumu [REDACTED] Z uvedeného vyplýva, že podiel výnosu partnera verejného sektora zo zmluvy podľa § 2 ods. (1) písm. d) Zákona o RPVS na celkovom výnose partnera verejného sektora predstavuje [REDACTED]

Partner verejného sektora zároveň uviedol, že:

a) celkové náklady partnera verejného sektora za obdobie od zápisu do registra partnerov verejného sektora do 31-12-2017 predstavovali sumu [REDACTED] Nakoľko z účtovného hľadiska nemožno jednotlivé náklady priradiť k výnosom z konkrétnych obchodov (napr. mzdový náklad na zamestnanca nezohľadňuje výnos od toho ktorého subjektu, pretože ten istý zamestnanec zabezpečuje predaj lieku financovaného Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. ako i voľnopredajného lieku), partner verejného sektora vyčíslil sumu nákladov partnera verejného sektora zo zmluvy uzatvorenej so Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. pomerne, t.j. pomer výnosov zo zmluvy uzatvorenej so Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. k celkovým výnosom za to ktoré obdobie, aplikoval i na vyčíslenie konkrétnej sumy nákladov prináležiacim k zmluve podľa § 2 ods. (1) písm. d) Zákona o RPVS. Nakoľko za obdobie od zápisu do registra partnerov verejného sektora do 31-12-2017 výnosy partnera verejného sektora zo zmluvy podľa § 2 ods. (1) písm. d) Zákona o RPVS, predstavovali [REDACTED] z celkových výnosov, náklady k predmetnej zmluve vyčíslil ako [REDACTED] z celkových nákladov za dané obdobie. T.j. náklady za rozhodné obdobie od zápisu do registra partnerov verejného sektora do 31-12-2017 predstavovali sumu [REDACTED]

b) celkové náklady partnera verejného sektora za obdobie od 01-01-2018 do 31-12-2018 predstavovali sumu [REDACTED] Nakoľko z účtovného hľadiska nemožno jednotlivé náklady priradiť k výnosom z konkrétnych obchodov (napr. mzdový náklad na zamestnanca nezohľadňuje výnos od toho ktorého subjektu, pretože ten istý zamestnanec zabezpečuje predaj lieku financovaného Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. ako i voľnopredajného lieku), partner verejného sektora vyčíslil sumu nákladov partnera verejného sektora zo zmluvy uzatvorenej so Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. pomerne, t.j. pomer výnosov zo zmluvy uzatvorenej so Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. k celkovým výnosom za to ktoré obdobie, aplikoval i na vyčíslenie konkrétnej sumy nákladov prináležiacim k zmluve podľa § 2 ods. (1) písm. d) Zákona o RPVS. Nakoľko za obdobie od 01-01-2018 do 31-12-

2018 výnosy partnera verejného sektora zo zmluvy podľa § 2 ods. (1) písm. d) Zákona o RPVS, predstavovali [REDACTED] z celkových výnosov, náklady k predmetnej zmluve vyčíslil ako [REDACTED] z celkových nákladov za dané obdobie. T.j. náklady za rozhodné obdobie od 01-01-2018 do 31-12-2018 predstavovali sumu [REDACTED]

c) celkové náklady partnera verejného sektora za obdobie od 01-01-2019 do 30-04-2019 predstavovali sumu [REDACTED] Nakoľko z účtovného hľadiska nemožno jednotlivé náklady priradiť k výnosom z konkrétnych obchodov (napr. mzdový náklad na zamestnanca nezohľadňuje výnos od toho ktorého subjektu, pretože ten istý zamestnanec zabezpečuje predaj lieku financovaného Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. ako i voľnopredajného lieku), partner verejného sektora vyčíslil sumu nákladov partnera verejného sektora zo zmluvy uzatvorenej so Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. pomerne, t.j. pomer výnosov zo zmluvy uzatvorenej so Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. k celkovým výnosom za to ktoré obdobie, aplikoval i na vyčíslenie konkrétnej sumy nákladov prináležiacim k zmluve podľa § 2 ods. (1) písm. d) Zákona o RPVS. Nakoľko za obdobie od 01-01-2019 do 30-04-2019 výnosy partnera verejného sektora zo zmluvy podľa § 2 ods. (1) písm. d) Zákona o RPVS, predstavovali [REDACTED] z celkových výnosov, náklady k predmetnej zmluve vyčíslil ako [REDACTED] z celkových nákladov za dané obdobie. T.j. náklady za rozhodné obdobie od 01-01-2019 do 30-04-2019 predstavovali sumu [REDACTED]

21. Poukazujúc na dôvodovú správu k Zákonu o RPVS partner verejného sektora vyčísluje svoj hospodársky prospech nasledovne:

(i) obdobie od zápisu do registra partnerov verejného sektora do 31-12-2017

[REDACTED]

(ii) obdobie od 01-01-2018 do 31-12-2018

[REDACTED]

(iii) obdobie od 01-01-2019 do 30-04-2019

[REDACTED]

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti hospodársky prospech partnera verejného sektora APOTHEKA, s.r.o. so zmluvy podľa § 2 ods. (1) písm. d) Zákona o RPVS za obdobie od okamihu zápisu do registra partnerov verejného sektora do 30-04-2019 predstavuje sumu [REDACTED]

22. K podaným podnetom sa vyjadrila oprávnená osoba Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o. podaním z 23.10.2018, kde uviedla, že podľa zverejnených verifikačných dokumentov spoločnosti GGFS, s. r. o. je jej základné imanie vo výške 7.500,- eur a jej spoločníkmi boli/sú:

1. [REDACTED] resp. od zverejnenia zápisu v obchodnom registri dňa 21. 07. 2017 spoločnosť G GROUP LTD., St. John Street 85, Valletta VLT1165, Maltská republika, ktorej priamy podiel na základnom imaní a na hlasovacích právach v spoločnosti GGFS, s. r. o. predstavuje 70 %; jej spoločníkom s podielom vo výške 99,953 % je pán [REDACTED]

2. PKA LTD., St. John Street 85, Valletta VLT1165, Maltská republika, ktorej priamy podiel na základnom imaní a na hlasovacích právach v spoločnosti GGFS, s. r. o. predstavuje 20 %; jej jediným spoločníkom je pán [REDACTED] a
3. BIZZ, s. r. o., Miletičova 5B, 821 08 Bratislava, IČO: 36 858 463, ktorej podiel na základnom imaní a na hlasovacích právach v spoločnosti GGFS, s. r. o. predstavuje 10 %, ktorej jediným spoločníkom a konateľom bol v čase zápisu partnera verejného sektora do registra [REDACTED]

Konečným užívateľom výhod spoločnosti GGFS, s. r. o. je [REDACTED]
Pre GGFS, s. r. o. spoločnosť Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s. r. o. neplnila povinnosti oprávnenej osoby.

[REDACTED] je jediným konečným užívateľom výhod partnera verejného sektora, spoločnosti APOTHEKA, s. r. o. z dôvodu zákonom ustanoveného kvalifikovaného priameho podielu na jej základnom imaní a hlasovacích právach vo výške 85,77 %.

V čase zápisu partnera verejného sektora do registra (dňa 22. 07. 2017) neboli, resp. ani v súčasnosti nie sú [REDACTED] ani [REDACTED] konateľmi partnera verejného sektora ani členmi žiadneho iného orgánu.

Z výpisu z obchodného registra oprávnenej osoby vyplýva, že jej spoločníkmi v čase zápisu partnera verejného sektora do registra boli [REDACTED] a [REDACTED] podiel každého z nich na základnom imaní a hlasovacích právach v oprávnenej osobe predstavoval 50 %. V čase zápisu partnera verejného sektora do registra až do 04. 10. 2018 bol [REDACTED] konateľom oprávnenej osoby.

23. Oprávnená osoba ďalej uviedla, že oznamovatelia nenamietajú porušenie ustanovení § 19 písm. a) a písm. b) zákona č. 315/2016 Z. z.. Napokon ani s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, tak ako tieto vyplývajú z obchodného registra alebo registra partnerov verejného sektora, dôvody vylúčenia oprávnenej osoby podľa § 19 písm. a) a písm. b) zákona č. 315/2016 Z. z. neboli pri zápise partnera verejného sektora do registra dané. Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s. r. o. ako oprávnená osoba je odlišným právnym subjektom od partnera verejného sektora, spoločnosti APOTHEKA, s. r. o., rovnako nie je ani konečným užívateľom tohto partnera verejného sektora. Súčasne platí, že p. [REDACTED] ako konečný užívateľ výhod partnera verejného sektora nie je v pozícii konečného užívateľa výhod oprávnenej osoby. Oznamovatelia odôvodňujú vylúčenie oprávnenej osoby z úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z. výlučne len poukázaním na porušenie ustanovenia § 19 písm. c) príslušného zákona, a to z dôvodu údajného prepojenia oprávnenej osoby s partnerom verejného sektora, ktoré (prepojenie) zakladajú na nepriamej majetkovej účasti p. [REDACTED] a p. [REDACTED] v spoločnosti GGFS, s.r.o. a v tejto súvislosti na vzťahu zaviazanosti a ekonomickej závislosti p. [REDACTED] voči p. [REDACTED] resp. p. [REDACTED] z dôvodu, že mu títo súhlasným hlasovaním na valnom zhromaždení umožnili prostredníctvom spoločnosti BIZZ, s. r. o. vstup do vlastníckej štruktúry spoločnosti GGFS, s. r. o..

24. Oprávnená osoba ďalej poukázala, že zákon č. 315/2016 Z. z. terminologicky rozlišuje pojmy/subjekty „partner verejného sektora“ a „konečný užívateľ výhod“. Pozitívne, resp. negatívne vymedzenie takto označených subjektov je explicitne a taxatívne upravené v ustanovení § 2 zákona č. 315/2016 Z. z.. Napokon takéto dôsledné terminologické rozlišovanie uvedených pojmov/subjektov vyplýva aj zo samotného znenia ustanovenia § 19 citovaného zákona, ktorého porušenie zo strany oprávnenej osoby oznamovateľa namietajú. Z doslovného, jazykového výkladu vyššie citovaného ustanovenia § 19 písm. c) zákona č. 315/2016 Z. z. možno vymedziť okruh subjektov, medzi ktorými tam upravený vzťah zakladá dôvod pre vylúčenie oprávnenej osoby z úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z.; ide výlučne o vzťah medzi oprávnenou osobou a partnerom verejného sektora, resp. vzťah medzi oprávnenou osobou a členmi orgánov partnera verejného sektora. Pán [REDAKOVANÉ] nevystupoval/nevystupuje v pozícii partnera verejného sektora, ním je spoločnosť APOTHEKA, s. r. o.. Pán [REDAKOVANÉ] bol v registračnom konaní identifikovaný len ako konečný užívateľ výhod partnera verejného sektora. Vzťah oprávnenej osoby ku konečnému užívateľovi výhod partnera verejného sektora, teda k spoločníkovi, ktorý má kvalifikovanú priamu alebo nepriamu majetkovú účasť v partnerovi verejného sektora, resp. k inej osobe, ktorá partnera verejného sektora inak fakticky ovláda, nie je v právnej norme obsiahnutej v ustanovení § 19 písm. c) zákona č. 315/2016 Z. z. ako dôvod pre vylúčenie oprávnenej osoby z úkonov podľa tohto zákona upravený; takýto pomer (vzťah) nie je v nej obsiahnutý. Ak by sme teda aj pripustili, že medzi spoločnosťou Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s. r. o. ako oprávnenou osobou existuje cez osobu p. [REDAKOVANÉ] istý vzťah k p. [REDAKOVANÉ] ako spoločníkovi s nepriamou majetkovou účasťou a z tohto titulu konečnému užívateľovi výhod partnera verejného sektora (APOTHEKA, s. r. o.), z dôvodu, že majú nepriamu majetkovú účasť v inej spoločnosti (GGFS, s. r. o.), takýto vzťah nie je z hľadiska osobnej pôsobnosti právnej normy § 19 písm. c) zákona č. 315/2016 Z. z. relevantný pre vylúčenie oprávnenej osoby z úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z.. Napokon zákon č. 315/2016 Z. z. je právnym predpisom verejného práva, konkrétne je administratívnoprávnym (správnym) právnym predpisom, minimálne z dôvodu, že štát prostredníctvom registrujúceho súdu v konaniach, v ktorých rozhoduje o právach a povinnostiach subjektov, ktoré sú adresátmi právnej normy, vystupuje vo vzťahu k týmto subjektom z pozície moci, nadradenosti a rozhodnutia registrujúceho súdu sú štátnou mocou vynútiteľné. Z ustálenej súdnej rozhodovacej praxe vyplýva, že pri aplikácii verejnoprávnych predpisov by nemala byť prípustná analógia legis/iuris, ich extenzívny výklad, nie je možné rozširovať vecnú pôsobnosť verejnoprávnej normy na iné, hoci aj podobné vzťahy, ktoré príslušná právna norma nereguluje, a rovnako nie je možné rozširovať ani jej osobnú pôsobnosť na iné subjekty (adresátov), ktoré príslušná právna norma nezaväzuje. Pôsobnosť právnej normy sa môže vzťahovať len na tie vzťahy, ktoré príslušná právna norma upravuje, resp. len na tie subjekty, ktoré príslušná právna norma výslovne povoláva za jej adresátov, aby boli ňou viazaní. Vo verejnom práve vrátane správneho práva je možnosť použitia analógie legis/iuris naozaj len ojedinelá. Vyskytuje sa len tam, kde ju právo výslovne pripúšťa alebo predpokladá, napr. pri správnom trestaní, ktorým je aj konanie o uloženie pokuty podľa § 13 zákona č. 315/2016 Z. z., kde sa analogicky aplikujú princípy trestného práva. V prípade aplikácie právnej normy treba totiž prvotne vychádzať z jej doslovného znenia. Len za podmienky jej

nejasnosti a nezrozumiteľnosti (umožňujúcich napr. viac interpretácií), ako aj rozporu doslovného znenia daného ustanovenia s jeho zmyslom a účelom, o ktorého jednoznačnosti a výlučnosti niet žiadnej pochybnosti, možno uprednostniť výklad *a ratio legis* pred výkladom jazykovým. Samozrejme, že aj v takýchto prípadoch sa musí všeobecný súd vyvarovať svojvôle, preto svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii a zrozumiteľne ju uviesť v rozhodnutí. Vymedzenie subjektov, medzi ktorými vzťah zakladá porušenie zákazu, je v ustanovení § 19 písm. c) zákona č. 315/2016 Z. z. formulované jednoznačne a zrozumiteľne, neumožňuje viac interpretácií, a to aj s prihliadnutím na dôsledné terminologické rozlišovanie partnera verejného sektora od konečného užívateľa výhod nielen v príslušnom zákone, ale už aj v samotnom jeho ustanovení § 19. Ak príslušná právna norma upravuje pre účely vylúčenia oprávnenej osoby z dôvodu jej nestrannosti výlučne len vzťah medzi oprávnenou osobou a partnerom verejného sektora, resp. členmi jeho orgánov, nemožno jej extenzívnym výkladom vzťahovať jej pôsobnosť aj na vzťah medzi oprávnenou osobou a konečným užívateľom výhod partnera verejného sektora (jeho ovládajúcou osobou). Napokon potreba regulácie vzťahu medzi oprávnenou osobou a konečným užívateľom výhod partnera verejného sektora v ustanovení § 19 písm. c) zákona č. 315/2016 Z. z., ktorý by zakladal vylúčenie oprávnenej osoby, nemusela byť pre zákonodarcu zrejme ani relevantná. Povinnosť identifikovať konečného užívateľa výhod v registri úplne a pravdivo a zodpovednosť za nepravdivosť a neúplnosť príslušných údajov spočíva na partnerovi verejného sektora, ten kontrahuje oprávnenú osobu za účelom plnenia príslušných povinností podľa zákona č. 315/2016 Z. z., ten poskytuje oprávnenej osobe informácie a doklady potrebné k identifikácii jeho konečného užívateľa výhod. Preto je na mieste očakávať, že otázky nestrannosti oprávnenej osoby sa budú skúmať len vo vzťahu k partnerovi verejného sektora, resp. členom jeho orgánov. Konečnými užívateľmi výhod sú spravidla osoby, ktoré majú zákonom ustanovenú kvalifikovanú majetkovú účasť v partnerovi verejného sektora z titulu držby podielov na ich základnom imaní a hlasovacích právach alebo ktoré partnera verejného sektora inak fakticky ovládajú, pričom tieto riadia partnera verejného sektora len nepriamo, spravidla prostredníctvom rozhodovania na valných zhromaždeniach; to pravé priame riadenie partnerov verejného sektora patrí do kompetencie ich štatutárnych orgánov a s nimi oprávnená osoba aj komunikuje. Totiž aj keby sme pripustili, že zo strany konečného užívateľa výhod môže dôjsť k tlaku na oprávnenú osobu (napríklad z dôvodu ich príbuzenského vzťahu), aby táto pri odkrývaní vlastníckej štruktúry partnera verejného sektora údaje zapisované do registra skresľovala, zákonodarca oprávnene predpokladá a očakáva, že partner verejného sektora prostredníctvom jeho riadiacich orgánov má možnosť takýmto tlakom/vplyvom zamedziť, totiž na základe príslušnej dohody o plnení povinností oprávnenej osoby je zmluvným partnerom oprávnenej osoby len partner verejného sektora a tento má aj možnosť kontroly správnosti údajov zapísaných v registri; a ak tak neurobí, zákon č. 315/2016 Z. z. partnera verejného sektora, resp. členov jeho štatutárneho orgánu následne oprávnene sankcionuje podľa § 13 ods. 1, s následkami uvedenými v ustanoveniach § 13 ods. 2, § 14 a § 15 príslušného zákona. Oprávnená osoba sa preto domnieva, že z hľadiska osobnej pôsobnosti právnej normy obsiahnutej v § 19 písm. c) zákona č. 315/2016 Z. z., teda z hľadiska okruhu subjektov, medzi ktorými sa tam upravený vzťah má skúmať, je potrebné prísne aplikovať jej doslovný, jazykový výklad.

25. Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej správnej normy, ktorá má základ v právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná platná a účinná právna norma.

26. Iná situácia však nastáva v prípade vymedzenia intenzity kvalifikovaného vzťahu oprávnenej osoby k partnerovi verejného sektora alebo členom jeho orgánov. Zákon č. 315/2016 Z. z. uvádza, že dôvodom pre vylúčenie oprávnenej osoby z úkonov podľa citovaného zákona je „akýkoľvek“ vzťah oprávnenej osoby k partnerovi verejného sektora, resp. členom jej orgánov, ktorý by mohol spochybniť nestrannosť oprávnenej osoby, pričom pre tento účel ustanovenie § 19 písm. c) zákona č. 315/2016 Z. z. v rámci demonštratívneho výpočtu explicitne pomenúva len jeden prípad, a to ak je oprávnená osoba personálne alebo majetkovo prepojená s partnerom verejného sektora. Pojem „akýkoľvek vzťah“ je pojmom vágnym, neurčitým, v dôsledku čoho sa musí v zmysle stabilnej rozhodovacej praxe súdov vykladať na ťarchu zákonodarcu, nie na ťarchu adresáta právnej normy, práve preto, aby obsah právnych noriem bol ich adresátmi racionálne pochopený a predvídateľný. Súčasne však nie sú pochybnosti o tom, že samotný zákon č. 315/2016 Z. z. pre účely vylúčenia oprávnenej osoby z úkonov podľa tohto zákona nepredpokladá akýkoľvek vzťah oprávnenej osoby k partnerovi verejného sektora alebo členom jeho orgánov, ktorý sa môže vyskytnúť v rámci rôznej spoločenskej interakcie dotknutých osôb; tento vzťah musí mať určitú kvalitu, intenzitu, aby mohol byť objektívne spôsobilý spochybniť nestrannosť oprávnenej osoby pri vykonávaní úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z.. Vzhľadom na nejasnosť a nezrozumiteľnosť vymedzenia intenzity/kvality vzťahu vyvolávajúceho pochybnosti o nestrannosti oprávnenej osoby v ustanovení § 19 písm. c) zákona č. 315/2016 Z. z. sa domnievame, že vo vzťahu k určeniu takejto kvality/intenzity pomeru je potrebné aplikovať výklad logický, resp. teleologický, podľa zmyslu a účelu zákona č. 315/2016 Z. z.. Totiž doslovný jazykový výklad právnej normy § 19 písm. c) príslušného zákona v tom smere, že na vylúčenie oprávnenej osoby z úkonov postačuje akýkoľvek vzťah k partnerovi verejného sektora, by viedol k absurdným záverom a rozhodnutiam v rozpore so zmyslom a účelom zákona č. 315/2016 Z. z..

27. Oznamovatelia nespochybnili pravdivosť a úplnosť údajov o konečnom užívateľovi výhod partnera verejného sektora zapísaných v registri; nespochybnil ich ani registrujúci súd. Už táto skutočnosť sama osebe domnienky oznamovateľov o existencii pochybnosti o nestrannosti oprávnenej osoby vo vzťahu k partnerovi verejného sektora vyvracia. Oprávnená osoba sa domnieva, že pre vznik pochybností o nestrannosti oprávnenej osoby, resp. pre rozptýlenie týchto pochybností je zápis údajov o konečnom užívateľovi výhod partnera verejného sektora v registri určujúci, smerodajný. Ak sú príslušné údaje zapísané v registri korektné a úplné, nikým nespochybnené, samo osebe to svedčí o tom, že

oprávnená osoba konala vo vzťahu k partnerovi verejného sektora nestranne a s odbornou starostlivosťou.

28. Inicievanie sankčného konania o uloženie pokuty, a to aj pre porušenie zákazu podľa § 19 zákona č. 315/2016 Z. z., by malo byť podmienené predchádzajúcim preukázaním nepravdivosti alebo neúplnosti údajov o konečnom užívateľovi výhod v registri. Oprávnená osoba pritom vychádza z logického výkladu právnej normy § 13 ods. 1 zákona č. 315/2016 Z. z., v ktorej hypotéze sa pre účely sankcionovania prvé dve porušenia viažu práve na obsah, úplnosť, resp. pravdivostnú hodnotu údajov zapísaných v registri alebo sa viažu na záujem ich aktualizácie v prípade ich zmeny, aby v každom čase boli pravdivé a úplné (t. j. formuláciou: „*ak sa v návrhu na zápis uvedú nepravdivé alebo neúplné údaje o konečnom užívateľovi výhod alebo verejných funkcionároch podľa § 4 ods. 3 písm. f), nie je splnená povinnosť podať návrh na zápis zmeny zapísaných údajov týkajúcich sa konečného užívateľa výhod v lehote podľa § 9 ods. 1*“). V tomto kontexte sa javí ako logicky nezdôvodniteľné, prečo by práve tretie, tam uvedené porušenie, a to porušenie zákazu podľa § 19 zákona č. 315/2016 Z. z., malo byť vyňaté z previazanosti na obsah, úplnosť, resp. pravdivostnú hodnotu údajov zapísaných v registri, a to aj napriek tomu, že tieto porušenia sú formulované v hypotéze príslušnej právnej normy alternatívne. Oprávnená osoba nenachádza logické zdôvodnenie, prečo by práve porušenie zákazu § 19 príslušného zákona bolo v hypotéze právnej normy § 13 ods. 1 koncipované tak autonómne, že by na rozdiel od predchádzajúcich dvoch konaní *contra legem* malo byť iniciované samoúčelne, bez akejkolvek spojitosti na predchádzajúce preukázanie nepravdivosti alebo neúplnosti príslušných zapísaných údajov alebo bez spojitosti na záujem ich aktualizácie v prípade ich zmeny. Práve naopak z hľadiska logického výkladu právnej normy § 13 ods. 1 zákona č. 315/2016 Z. z. iniciovanie sankčného konania o uloženie pokuty je možné len v prípade, ak sa preukáže nepravdivosť alebo neúplnosť zapísaných údajov, pričom tieto boli spôsobené (okrem iného) aj z dôvodu porušenia zákazu podľa § 19 zákona č. 315/2016 Z. z.. Relevantnosti vysloveného názoru nasvedčuje aj znenie ustanovenia § 13 ods. 5 zákona č. 315/2016 Z. z., podľa ktorej *za zaplatenie pokuty podľa odseku 1 písm. b) ručí oprávnená osoba zapísaná v registri v čase porušenia povinnosti podľa odseku 1. Oprávnená osoba nie je povinná zaplatiť pokutu, ak preukáže, že konala s odbornou starostlivosťou. Účastníkom konania o pokute podľa odseku 1 je aj oprávnená osoba.* Vylúčenie zákonného ručenia oprávnenej osoby za zaplatenie pokuty štatutárnym orgánom partnera verejného sektora alebo jeho jednotlivými členmi, a to aj pre prípad porušenia zákazu podľa § 19 zákona č. 315/2016 Z. z., je teda podmienené preukázaním, že táto konala s odbornou starostlivosťou, v čom oprávnená osoba vzhliada evidentný odkaz na ustanovenie § 11 ods. 4 citovaného zákona, ktorý ukladá oprávnenej osobe povinnosť konať nestranne a s odbornou starostlivosťou pri identifikácii konečného užívateľa výhod a overení tejto identifikácie; v celom texte zákona č. 315/2016 Z. z. len v právnej norme § 11 ods. 4 je vymedzené, čo sa rozumie konaním s odbornou starostlivosťou. Ak teda právna norma obsiahnutá v ustanovení § 13 ods. 5 zákona č. 315/2016 Z. z. umožňuje oprávnenej osobe liberovať sa zo zákonného ručenia za zaplatenie pokuty preukázaním, že konala s odbornou starostlivosťou pri identifikácii konečného užívateľa výhod, a to aj pre prípad tretieho konania *contra legem* uvedeného v hypotéze právnej normy § 13 ods. 1 tohto zákona (porušenie zákazu § 19 príslušného zákona), na ktorú (a to ohľadne všetkých porušení uvedených v jej

hypotéze) ustanovenie § 13 ods. 5 zákona odkazuje, evokuje to podmienenie sankčného konania podľa § 13 zákona č. 315/2016 Z. z. predchádzajúcim preukázaním nepravdivosti a neúplnosti údajov o konečnom užívateľovi výhod zapísaných v registri v konaní podľa § 12 príslušného zákona; konanie s odbornou starostlivosťou má slúžiť práve správnej identifikácii konečného užívateľa výhod.

29. Záver o podmienenosti sankčného konania o uložení pokuty podľa § 13 zákona č. 315/2016 Z. z. predchádzajúcim preukázaním nepravdivosti alebo neúplnosti údajov možno vyvodiť aj z následných právnych následkov v súkromnej sfére partnerov verejného sektora alebo členov ich štatutárneho orgánu. Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 315/2016 Z. z. registrujúci orgán vykoná výmaz zapísaného partnera verejného sektora, ak právoplatne uložil pokutu (okrem iného) aj za porušenie zákazu podľa § 19 a táto pokuta nebola v lehote určenej súdom zaplatená; právoplatné rozhodnutie o pokute za porušenie zákazu podľa § 19 zákona č. 315/2016 Z. z. je súčasne rozhodnutím o vylúčení podľa § 13a Obchodného zákonníka, pričom vylúčenou osobou je štatutárny orgán alebo členovia štatutárneho orgánu partnera verejného sektora, ktorý bol vymazaný z registra podľa § 13 ods. 2 citovaného zákona (§ 14 zákona č. 315/2016 Z. z.). Ďalším postihom partnera verejného sektora za porušenie zákazu podľa § 19 zákona č. 315/2016 Z. z. je právo subjektu verejného sektora odstúpiť od zmluvy uzavretej s partnerom verejného sektora, a to dňom právoplatnosti rozhodnutia o pokute z dôvodov podľa § 13 ods. 2 zákona č. 315/2016 Z. z. (§ 15 ods. 1 príslušného zákona). Oprávnená osoba sa domnieva, že aj vzhľadom na rozsah a závažnosť uvedených sankčných postihov je rozumné a spravodlivé očakávať, že iniciovanie sankčného konania o uloženie pokuty proti partnerovi verejného sektora, resp. jeho štatutárnemu orgánu za porušenie zákazu podľa § 19 zákona č. 315/2016 Z. z. bude podmienené predchádzajúcim preukázaním nepravdivosti alebo neúplnosti údajov o konečnom užívateľovi výhod zapísaných v registri. Oprávnená osoba vyslovuje pochybnosti, že zámerom zákonodarcu bolo tak významne postihnúť partnera verejného sektora za porušenie zákazu podľa § 19 príslušného zákona napriek tomu, že údaje o konečnom užívateľovi výhod zapísané v registri sú pravdivé a úplné. Uvedené konštatuje oprávnená osoba aj so zreteľom na to, že členovia štatutárneho orgánu partnera verejného sektora ani pri najlepšej vôli nemusia byť uzrozumení o niektorých vzťahoch a pomeroch, ktoré oprávnenú osobu diskvalifikujú z úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z. (s prihliadnutím na neurčité znenie ustanovenia § 19 písm. c) zákona č. 315/2016 Z. z. *„akýkoľvek vzťah, ktorý by mohol spochybniť nestrannosť oprávnenej osoby“*), najmä nemusia byť uzrozumení o tých vzťahoch, ktoré nespočívajú v zjavnom majetkovom alebo personálnom prepojení oprávnenej osoby s partnerom verejného sektora, ktoré nevyplývajú z verejne prístupných registrov/zdrojov, nemusia byť uzrozumení o vzťahoch priateľských alebo nepriateľských medzi dotknutými osobami, a už vonkoncom nie o oznamovateľmi uvádzaných vzťahoch zaviazanosti, servilnosti alebo ekonomickej závislosti medzi spoločníkmi v inej spoločnosti, odlišnej od partnera verejného sektora, o ktorej interných pomeroch a vzťahoch v rámci jej orgánov členovia štatutárneho orgánu partnera verejného sektora objektívne nemôžu mať vedomosť. Snáď aj v tomto kontexte je potrebné neurčiť výraz *„akýkoľvek vzťah zakladajúci pochybnosti o nestrannosti oprávnenej osoby“*, jeho intenzitu/kvalitu vykladať prísne len vo vzťahu oprávnená osoba – partner verejného sektora, nie vo vzťahu k iným, odlišným právnym subjektom, presne v súlade s jazykovým

výkladom právnej normy obsiahnutej v ustanovení § 19 písm. c) zákona č. 315/2016 Z. z. ohľadne jej osobnej pôsobnosti (z hľadiska okruhu subjektov, medzi ktorými sa tam upravený vzťah má skúmať).

30. Ústavne komfortná interpretácia a výklad právnej normy obsiahnutej v ustanovení § 13 ods. 1 zákona č. 315/2016 Z. z. je len tá, ktorá podmieňuje iniciovanie sankčného konania o uloženie pokuty za porušenie zákazu podľa § 19 príslušného zákona predchádzajúcim preukázaním nepravdivosti alebo neúplnosti údajov o konečnom užívateľovi výhod zapísaných v registri v konaní podľa § 12 príslušného zákona. Príliš formálny či formalistický výklad a aplikácia príslušnej právnej normy smerujúca k samoučelnému sankcionovaniu by neposkytovala materiálnu ochranu zákonnosti, nebola by zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Aj dôvodová správa k zákonu č. 315/2016 Z. z. uvádza, že konania podľa tohto zákona sú vzájomne podmienené. Oprávnená osoba preto uprednostňuje logický výklad právnej normy obsiahnutej v ustanovení § 13 ods. 1 zákona č. 315/2016 Z. z., v súlade so zásadami formálnej logiky, resp. výklad podľa zmyslu a účelu zákona č. 315/2016 Z. z.. V opačnom prípade nastane situácia, že hoci sú údaje o konečnom užívateľovi výhod zapísané v registri pravdivé a úplné, nikým nespochybnené, a teda účel zákona č. 315/2016 Z. z. bol naplnený, aj tak budú v sankčnom konaní uložené pokuty, neraz citeľné, partnerovi verejného sektora, členom jeho štatutárneho orgánu a oprávnenej osobe; vtedy je na mieste sa pýtať *cui bono*; vo význame *čomu ma prospieť samoučelné ukladanie pokút z hľadiska zásad formálnej logiky alebo účelu a zmyslu zákona č. 315/2016 Z. z.*

31. Pre účely zákona č. 315/2016 Z. z. možno majetkové alebo personálne prepojenie vymedziť v súlade s definičnými znakmi uvedenými v zákone č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 595/2003 Z. z.“). Podľa § 2 písm. o) zákona č. 595/2003 Z. z. sa pre účely tohto zákona *ekonomickým prepojením alebo personálnym prepojením rozumie (i) účasť osoby alebo subjektu na majetku, kontrole alebo vedení inej osoby alebo subjektu alebo (ii) vzájomný vzťah medzi osobami alebo subjektmi, ktoré sú pod kontrolou alebo vedením tej istej osoby, jej blízkej osoby alebo subjektu alebo (iii) v ktorých má táto osoba, jej blízka osoba alebo subjekt priamy majetkový podiel alebo nepriamy majetkový podiel, pričom účasťou na*

1. majetku alebo kontrole sa rozumie priamy podiel, nepriamy podiel alebo nepriamy odvodený podiel vo výške najmenej 25 % na základnom imaní, priamy podiel, nepriamy podiel alebo nepriamy odvodený podiel vo výške najmenej 25 % na hlasovacích právach alebo podiel vo výške najmenej 25 % na zisku, ...,

2. vedení sa rozumie vzťah členov štatutárnych orgánov, dozorných orgánov alebo ďalších obdobných orgánov právnickej osoby alebo subjektu k tejto právnickej osobe alebo k subjektu.

Obdobne vymedzuje ekonomické, resp. majetkové (už nie personálne) prepojenie aj ustanovenie § 6a ods. 1 zákona č. 297/2008 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Majetkové (už nie personálne) prepojenie vymedzuje

aj Obchodný zákonník (§ 66a ObZ), hoci užšie v porovnaní s jeho vymedzením podľa § 2 písm. o) zákona č. 595/2003 Z. z..

32. S prihliadnutím na vyššie uvedené definičné znaky majetkového a personálneho prepojenia, v kontexte vyššie uvedených skutočností vyplývajúcich zo zápisov v obchodnom registri, resp. registri partnerov verejného sektora, oprávnená osoba konštatuje, že Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s. r. o. ako oprávnená osoba ani [REDAKOVANÉ] resp. [REDAKOVANÉ] ktorí boli jej jedinými spoločníkmi v čase zápisu partnera verejného sektora do registra, a posledný z menovaných aj jej konateľom, ani žiadna ich blízka osoba (v zmysle § 116 a § 117 Občianskeho zákonníka) nikdy nemali účasť na majetku, kontrole ani vedení partnera verejného sektora (APOTHEKA, s. r. o.), t. j. nemali žiadny priamy ani nepriamy podiel na jeho základnom imaní, na hlasovacích právach alebo jeho hospodárskych výsledkoch (zisku), súčasne nemali žiadny vplyv na rozhodovanie jeho riadiacich ani dozorných orgánov. Podobne ani partner verejného sektora, resp. ani žiadna iná osoba, ktorá mala/má v ňom priamy alebo nepriamy podiel na základnom imaní a na hlasovacích právach vrátane jeho konečného užívateľa výhod p. [REDAKOVANÉ] žiadny člen jeho orgánov ani žiadna ich blízka osoba nemala/nemá účasť na majetku, kontrole alebo vedení oprávnenej osoby. Oprávnená osoba a partner verejného sektora neboli a nie sú pod kontrolou alebo vedením tej istej osoby ani jej blízkej osoby. Spoločníci, resp. konateľ oprávnenej osoby p. [REDAKOVANÉ] nebol a nie je vo vzťahu k p. [REDAKOVANÉ] alebo p. [REDAKOVANÉ] ani blízkou osobou v zmysle § 116 a § 117 Občianskeho zákonníka. Z pohľadu majetkového alebo personálneho prepojenia neexistuje tak žiadny vzťah medzi oprávnenou osobou a partnerom verejného sektora.

33. Oznamovateľ p. [REDAKOVANÉ] vo svojom podaní uvádza, že príslušnému valnému zhromaždeniu spoločnosti GGFS, s. r. o. nepredchádzala žiadna verejná ponuka alebo obchodná verejná súťaž, čo považuje oprávnená osoba za veľmi neštandardnú situáciu, ktorá sa v praxi takmer vôbec neuplatňuje. Spoločnosť s ručením obmedzeným, pokiaľ je táto súkromnoprávnym subjektom, nezvykne verejne ponúkať svoje obchodné podiely. Spoločnosti s ručením obmedzeným sú zakladané a existujú ako relatívne uzavreté spoločnosti, s obmedzeným počtom spoločníkov. Ich zakladateľské dokumenty mnohokrát obmedzujú prevoditeľnosť obchodných podielov. Rovnako aj právna úprava obsiahnutá v Obchodnom zákonníku vychádza z tejto koncepcie, predpokladá záujem spoločníkov na relatívne uzavretom okruhu spoločníkov, pričom nie sú pochybnosti, že tento záujem je legitímny. Práve z dôvodu sledovania legitímneho záujmu na relatívne uzavretom a vzájomne poznanom okruhu spoločníkov v spoločnosti Obchodný zákonník upravuje, že *spoločník môže zmluvou previesť svoj obchodný podiel na iného spoločníka len so súhlasom valného zhromaždenia, ak spoločenská zmluva neurčuje inak* (§ 115 ods.1 ObZ), resp. že *spoločník môže previesť svoj obchodný podiel na inú osobu len, ak to spoločenská zmluva výslovne pripúšťa; táto môže určiť, že na prevod obchodného podielu na inú osobu sa vyžaduje súhlas valného zhromaždenia* (§ 115 ods. 2 ObZ). V tejto súvislosti zakladateľské dokumenty spoločností s ručením obmedzeným veľmi často upravujú predkupné právo ostatných spoločníkov na prevádzaný obchodný podiel v spoločnosti, pričom ide o štandardné klauzuly v zakladateľských dokumentoch. Predaj obchodného podielu prostredníctvom obchodnej

verejnej súťaže je v praxi realizovaný a napokon aj zákonom prikázaný len v prípade, ak obchodný podiel v spoločnosti predáva subjekt verejného práva, nakoľko nakladá s verejným majetkom, a to práve v záujme transparentného nakladania s verejným majetkom.

34. Obchodná spoločnosť BIZZ, s. r. o. nadobudla obchodný podiel v spoločnosti GGFS, s. r. o. na základe schválenia valným zhromaždením spoločnosti GGFS, s. r. o. uskutočneným dňa 10. 10. 2014; zápisnica zo zasadnutia príslušného valného zhromaždenia bola prílohou uznesenia o začatí konania. Valné zhromaždenie spoločnosti GGFS, s. r. o., na ktorom sa v tom čase zúčastnili jej jediní dvaja spoločníci p. [REDACTED] a p. [REDACTED] rozhodlo o zvýšení jej základného imania z pôvodných 5.000,- eur na sumu 7.500,- eur. Spoločnosť BIZZ, s. r. o. prevzala záväzok na nový peňažný vklad vo výške 750,- eur, čím nadobudla priamy podiel v spoločnosti GGFS, s. r. o. vo výške 10 % na jej zvýšenom základnom imaní a hlasovacích právach. Spoločnosť BIZZ, s. r. o. takto prevzatý peňažný vklad riadne a včas splatila; základné imanie spoločnosti GGFS, s. r. o. je v celom rozsahu splatené. Teda spoločnosť BIZZ, s. r. o. nenadobudla majetkovú účasť v spoločnosti GGFS, s. r. o. bez akéhokoľvek ekonomického protiplnenia, skutočne vložila peňažné prostriedky do spoločnosti GGFS, s. r. o.. Vstup osoby do spoločnosti s ručením obmedzeným prostredníctvom prevzatia záväzku na nový vklad je štandardným, Obchodným zákonníkom aprobovaným spôsobom nadobudnutia majetkovej účasti v spoločnosti s ručením obmedzeným (§ 143 ods. 3 ObZ).

35. Objektívnou skutočnosťou, ktorá vyvracia domnienky oznamovateľov o zaviazanosti, servilnosti alebo ekonomickej závislosti p. [REDACTED] vo vzťahu k p. [REDACTED] alebo p. [REDACTED] je samotná úprava pomerov medzi spoločníkmi spoločnosti GGFS, s. r. o. v spoločenskej zmluve. Podľa čl. XI bodu 3 spoločenskej zmluvy spoločnosti GGFS, s. r. o. je valné zhromaždenie schopné uznášania, ak sú prítomní všetci spoločníci spoločnosti. Bez účasti spoločnosti BIZZ, s. r. o., ktorej konateľom je p. [REDACTED] nie je valné zhromaždenie spoločnosti GGFS, s. r. o. uznášaniaschopné. Pritom podľa spoločenskej zmluvy tejto spoločnosti do pôsobnosti valného zhromaždenia patrí napríklad rozhodovanie o zmene spoločenskej zmluvy alebo o vymenovaní, odvolaní a odmeňovaní konateľov, členov dozornej rady, ako aj prokuristu (čl. XI bod 2 písm. d/, f/, g/, k/ spoločenskej zmluvy).

36. Ak by dovtedajší spoločníci spoločnosti GGFS, s. r. o., p. [REDACTED] a p. [REDACTED] na valnom zhromaždení dňa 10. 10. 2014, na ktorom rozhodli o zvýšení základného imania spoločnosti GGFS, s. r. o. a na ktorom (podľa slov oznamovateľa p. [REDACTED] na základe individuálnych preferencií a dôvery p. [REDACTED] spoločnosť BIZZ, s. r. o. prevzala záväzok na nový peňažný vklad, sledovali cieľ podriaďiť spoločnosť BIZZ, s. r. o., resp. p. [REDACTED] ich vôli, založiť vo vzťahu k nim pocit zaviazanosti, vďačnosti za umožnenie vstupu do spoločnosti GGFS, s. r. o. alebo ich urobiť ekonomicky závislými na ich rozhodnutiach, ako navodzuje oznamovateľ p. [REDACTED] neponechali by v rukách spoločnosti BIZZ, s. r. o., resp. p. [REDACTED] tak silnú pozíciu, a možno aj obštrukčný nástroj vo vzťahu k uznášaniaschopnosti valného zhromaždenia spoločnosti GGFS, s. r. o., a tým ku kreovaniu a spriechnutiu jeho rozhodnutí. Teda už v

samotnej spoločnosti GGFS, s. r. o. má spoločnosť BIZZ, s. r. o. ako jej minoritný spoločník, a prostredníctvom nej aj p. [REDAKOVANÉ] vo vzťahu k zostávajúcim dvom spoločníkom spoločnosti autonómne postavenie, bez náznaku akejkoľvek zaviazanosti, servilnej poddajnosti alebo ekonomickej závislosti.

37. Ďalšou objektívnou skutočnosťou, ktorá vyvracia domnienky oznamovateľov o pocite zaviazanosti p. [REDAKOVANÉ] vo vzťahu k zostávajúcim dvom spoločníkom spoločnosti GGFS, s. r. o. je samotná úprava práv minoritných spoločníkov obsiahnutá v Obchodnom zákonníku. Za účelom zabezpečenia základnej ochrany tzv. minoritných spoločníkov v rámci ich účasti na riadení a kontrole spoločnosti Obchodný zákonník upravuje viaceré inštitúty, ktorými výrazne eliminuje, resp. úplne vylučuje poddajnosť, servilnosť, zaviazanosť alebo ekonomickú závislosť minoritných spoločníkov vo vzťahu k väčšinovým spoločníkom, a to aj so zameraním na ich právo na podiel na zisku spoločnosti (dividendu). Žiadny spoločník, ani väčšinový, ani menšinový, nemôže zneužívať svoje postavenie vo vzťahu k ďalšiemu spoločníkovi. Podľa § 56a ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka *zneužitie práv spoločníka, najmä zneužitie väčšiny alebo menšiny hlasov v spoločnosti, sa zakazuje. Akékoľvek konanie, ktoré znevýhodňuje niektorého zo spoločníkov zneužívajúcim spôsobom, sa zakazuje.* Rovnaké princípy sa aplikujú aj v podmienkach akciovej spoločnosti, kedy *akcionár nesmie vykonávať práva akcionára na ujmu práv a oprávnených záujmov ostatných akcionárov, resp. spoločnosť musí zaobchádzať za rovnakých podmienok so všetkými akcionármi rovnako* (§ 176b ObZ). Tieto citované právne normy síce neobsahujú sankciu za ich porušenie, avšak z rozhodovacej praxe súdov možno vyvodiť, že relevantným je v takomto prípade nárok na náhradu škody (§757 a § 373 a nasl. ObZ), ktorou môže byť ujma, ktorá ostatným spoločníkom v dôsledku správania niektorého spoločníka vznikla. Teda minoritný spoločník sa môže domáhať nároku na náhradu škody voči inému spoločníkovi, ak sú porušované jeho práva vrátane jeho práva na podiel na zisku. Ďalším právnym následkom môže byť pozastavenie výkonu práva, ktorým niektorý (majoritný) spoločník spôsobuje ujmu na právach a oprávnených záujmoch ostatných (menšinových) spoločníkov, a to s poukazom na ustanovenie § 265 Obchodného zákonníka, podľa ktorého *výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.* Adresátom právnej normy, v zmysle ktorej spoločnosť musí zaobchádzať za rovnakých podmienok so všetkými spoločníkmi rovnako, nie je len spoločnosť ako taká, ale aj orgány spoločnosti. Za účelom zabezpečenia ochrany minoritných spoločníkov Obchodný zákonník ďalej priznáva určité osobitné oprávnenia tzv. kvalifikovanému menšinovému spoločníkovi/akcionárovi. Vo všeobecnej rovine majú menšinoví spoločníci rovnaké práva ako držiteľia väčšiny; disponujú všetkými základnými právami spoločníka (napr. právo hlasovať na valnom zhromaždení, právo na podiel zo zisku, právo na vyrovnávací podiel, právo na podiel na likvidačnom zostatku), ale aj právami doplnkovými (napr. právo podať na súd návrh na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, právo požadovať od štatutárneho orgánu informácie o záležitostiach spoločnosti, právo nahliadať do dokladov spoločnosti vrátane dokladov obsahujúcich obchodné tajomstvo). Okrem týchto základných práv im však Obchodný zákonník priznáva aj výber osobitných práv menšinových spoločníkov, napr. právo požadovať zvolanie (mimoriadneho) valného zhromaždenia na prerokovanie nimi navrhovaných záležitostí (§ 129 ods. 2, § 181 ods. 1 ObZ), a ak takéto valné zhromaždenie

zvolané nebude, oprávnení spoločníci môžu zvolať valné zhromaždenie sami, resp. môžu požiadať súd o zvolanie takéhoto valného zhromaždenia (129 ods. 2, § 181 ods. 3 ObZ), právo predkladať spoločníkom návrh uznesenia per rollam (§ 130 ObZ), ďalej právo požadovať, aby bola nimi určená záležitosť zaradená do programu valného zhromaždenia (§ 182 ods. 1 písm. a), b) ObZ), právo požadovať, aby dozorná rada preskúmala výkon pôsobnosti predstavenstva v určených záležitostiach (§ 182 ods. 1 písm. c) ObZ), právo uplatniť v mene spoločnosti nároky na náhradu škody alebo iné nároky, ktoré má spoločnosť voči konateľovi, prípadne nároky na vrátenie plnenia vyplateného v rozpore so zákonom (§ 122 ods. 3 ObZ), právo požadovať, aby predstavenstvo v mene spoločnosti uplatnilo jej nároky na vrátenie plnenia, ktoré spoločnosť vyplatila akcionárom v rozpore so zákonom (§ 182 ods. 1 písm. d) ObZ), právo požadovať, aby dozorná rada v mene spoločnosti uplatnila nároky na náhradu škody, prípadne iné nároky, ktoré má spoločnosť proti členom predstavenstva podľa Obchodného zákonníka (§ 182 ods. 1 písm. e) ObZ). Ak predstavenstvo alebo dozorná rada bez zbytočného odkladu nesplní žiadosť minoritných akcionárov, môžu títo uplatniť nároky v mene spoločnosti sami (§ 182 ods. 2 ObZ). Obchodný zákonník ďalej poskytuje možnosť každému spoločníkovi, aj tomu minoritnému, ktorý sa zúčastnil valného zhromaždenia, domáhať sa za zákonom ustanovených podmienok určenia neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia súdom, ak uznesenie valného zhromaždenia je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami (§ 131 a § 183 ObZ), a to aj vtedy, ak by rozhodnutie valného zhromaždenia obmedzovalo podiel na zisku spoločníka tým, že by nebolo s každým spoločníkom zaobchádzané rovnako, teda by bolo evidentné, že uvedené rozhodnutie má zlepšiť ekonomické postavenie len niektorých spoločníkov, prípadne došlo k zneužitiu postavenia väčšinového spoločníka v rámci rozhodovacej pôsobnosti valného zhromaždenia. Ďalšia významná ochrana menšinových spoločníkov v spoločnosti s ručením obmedzeným spočíva v tom, že bez ich súhlasu nie je možné dosiahnuť platnosť zmeny spoločenskej zmluvy, ktorou sa rozširujú povinnosti uložené spoločenskou zmluvou spoločníkom alebo zužujú, prípadne obmedzujú práva priznané spoločníkom spoločenskou zmluvou. Obchodný zákonník v tomto prípade vyžaduje súhlas všetkých spoločníkov, ktorých sa táto zmena týka (§ 141 ods. 2 ObZ), a to aj v prípade, keď o zmene spoločenskej zmluvy rozhoduje na základe ustanovenia § 141 ods. 1 Obchodného zákonníka valné zhromaždenie, pričom na ostatné druhy rozhodnutí stačí jednoduchá/kvalifikovaná väčšina hlasov všetkých spoločníkov.

38. Teda už samotná právna úprava obsiahnutá v Obchodnom zákonníku umožňuje menšinovým spoločníkom brániť sa v prípadoch, ak sa domnievajú, že sú ohrozené záujmy spoločnosti alebo sa cítia byť diskriminovaní zo strany spoločnosti alebo majoritných spoločníkov, umožňuje im za istých okolností presadiť svoju vôľu alebo záujmy, a tým ich vzťah k spoločnosti alebo väčšinovým spoločníkom zrovnoprávňuje v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania. Zákonná úprava práv všetkých spoločníkov spoločnosti, resp. osobitných práv len menšinových spoločníkov, v kontexte zákazu konania spoločnosti alebo samotných spoločníkov znevýhodňujúcim alebo zneužívajúcim spôsobom, dostatočne zabezpečuje, aby všetci spoločníci mali reálne rovnaké a autonómne postavenie, čím zásadne neguje domnienky oznamovateľov o zaviazanosti, servilnej poddajnosti alebo ekonomickej závislosti spoločnosti BIZZ, s. r. o. alebo p. [REDAKOVANÉ] vo vzťahu k p. [REDAKOVANÉ]

alebo p. [REDAKOVANÉ] Ak vychádzame z legitímneho predpokladu, že každý sa správa/musí správať a konať v súlade so zákonom, p. [REDAKOVANÉ] ani p. [REDAKOVANÉ] nemohli na valnom zhromaždení dňa 10. 10. 2014 ani neskôr pomyslieť, očakávať, a už vôbec nie požadovať od p. [REDAKOVANÉ] aby sa cítil voči ním zaviazaný a aby sa podriaďoval ich vôli. Platí to aj naopak; zákonná úprava postavenia spoločníkov v spoločnosti obsiahnutá v Obchodnom zákonníku s akcentom na úpravu práv tzv. kvalifikovaných minoritných spoločníkov poskytuje p. [REDAKOVANÉ] dostatočnú bázu, aby konal vo vzťahu k p. [REDAKOVANÉ] a p. [REDAKOVANÉ] autonómne, emancipovane, o to viac to platí, že od konania valného zhromaždenia dňa 10. 10. 2014 ku dňu zápisu partnera verejného sektora do registra uplynuli roky.

39. Spoločnosť PKA LTD., a prostredníctvom p. [REDAKOVANÉ] vlastní podiel na základnom imaní a hlasovacích právach v spoločnosti GGFS, s. r. o. vo výške 20 %, a teda táto sama nemá rozhodujúci vplyv na riadenie spoločnosti GGFS, s. r. o.. Zaviazanosť alebo hospodárska závislosť spoločnosti BIZZ, s. r. o., resp. p. [REDAKOVANÉ] voči PKA LTD. je vylúčená, objektívne nemôže ani podliehať pokynom spoločnosti PKA LTD. na valných zhromaždeniach. Spoločnosti BIZZ, s. r. o., a prostredníctvom nej p. [REDAKOVANÉ] a PKA LTD., a prostredníctvom nej p. [REDAKOVANÉ] spoluvytvárajú vôľu spoločnosti GGFS, s. r. o. na jej valných zhromaždeniach a vzhľadom na ich menšinové podiely (vo vzťahu k podielu spoločnosti G GROUP LTD./p. [REDAKOVANÉ] absentuje v ich vzťahu prvok podriadenosti.

40. Pokiaľ ide o tvrdenia oznamovateľa p. [REDAKOVANÉ] o spoločných podnikateľských aktivitách p. [REDAKOVANÉ] a p. [REDAKOVANÉ] ktorými taktiež spochybňuje nestrannosť oprávnenej osoby vo vzťahu k partnerovi verejného sektora, oprávnená osoba poukazuje, že pri výklade pojmu „podnikanie“, resp. „podnikateľská aktivita“ je potrebné vychádzať z legálnej definície obsiahnutej v ustanovení § 2 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka; podnikaním sa rozumie *sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu*, pričom za podnikateľa sa považuje (i) osoba zapísaná v obchodnom registri, (ii) osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia, (iii) osoba, ktorá podniká na základe iného než živnostenského oprávnenia podľa osobitných predpisov a (iv) fyzická osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku výrobu a je zapísaná do evidencie podľa osobitného predpisu.

41. Vychádzajúc z legálnej definície podnikania, spoločníci spoločnosti s ručením obmedzeným nie sú podnikateľmi a ich činnosť v rámci spoločnosti nie je podnikaním. Tento záver potvrdzuje aj súdna prax, podľa ktorej samotná majetková účasť určitej osoby ako spoločníka v spoločnosti s ručením obmedzeným nie je vykonávaním jej vlastnej podnikateľskej činnosti, ale je len určitou formou dispozície s vlastným majetkom, oprávňujúcou ju podieľať sa na výkone práv a povinností vyplývajúcich z jej kapitálovej účasti v spoločnosti. Vykonávaním podnikateľskej činnosti právnickou osobou treba rozumieť aktívnu činnosť samotnej právnickej osoby smerujúcu k dosiahnutiu zisku. Spoločník svoje

práva týkajúce sa riadenia spoločnosti a kontroly jej činnosti môže vykonávať iba nepriamo, jedine prostredníctvom rozhodovania na valnom zhromaždení alebo rozhodovania mimo valného zhromaždenia (§ 130 ObZ). Výkon práv a povinností spoločníka v spoločnosti s ručením obmedzeným vyplývajúci z obvyčajnej kapitálovej účasti v spoločnosti nie je ani podnikaním a sám osebe nie je ani pravým riadením spoločnosti, napokon ani nemôže ním byť vzhľadom na sporadické zasadanie valných zhromaždení a obsahovú náplň činností tohto orgánu spoločnosti. Pod pravým obchodným riadením spoločnosti treba rozumieť predovšetkým konanie navonok voči tretím osobám, rozhodovanie o obchodnom vedení spoločnosti, správa rutinných záležitostí spoločnosti, rozhodovanie o organizačných, obchodných, personálnych, finančných otázkach spoločnosti, vedenie evidencie a účtovníctva, prijímanie rozhodnutí vrátane prijatia rozhodnutia o uzavretí zmluvy, samotné uzavretie zmluvy v rámci konania voči tretím osobám; a toto všetko už patrí do pôsobnosti štatutárneho orgánu spoločnosti. Ak páni [REDACTED] majú nepriame obchodné podiely v spoločnosti GGFS, s. r. o., disponujú a nakladajú len so svojim majetkom, čo však nezakladá medzi nimi podnikateľský vzťah, a teda sa navzájom nedostávajú do vzťahu zaviazanosti, servilnosti alebo ekonomickej závislosti. Neobstoí teda tvrdenie oznamovateľa p. [REDACTED] o spoločných podnikateľských aktivitách p. [REDACTED] a p. [REDACTED] títo sú len spoločníkmi spoločnosti GGFS, s. r. o. s nepriamou majetkovou účasťou, s možnosťou nepravého riadenia spoločnosti GGFS, s. r. o.. V zmysle Obchodného zákonníka je podnikateľom len spoločnosť GGFS, s. r. o.; táto vykonáva podnikateľské aktivity vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku.

42. Navyše valné zhromaždenie nie je permanentne zasadajúci orgán; zasadá najmenej/spravidla jedenkrát ročne (§ 128 ods. 1 ObZ). Spoločníci vykonávajúci svoje práva týkajúce sa riadenia spoločnosti a kontroly jej činnosti prostredníctvom valného zhromaždenia sa stretávajú naozaj len sporadicky. Teda ani z hľadiska periodicity zasadnutí valného zhromaždenia spoločnosti GGFS, s. r. o. nemohol vzťah p. [REDACTED] a p. [REDACTED] alebo p. [REDACTED] objektívne prerásť do pomeru kolegiálneho, a už vôbec nie do pomeru priateľského.

43. Partner verejného sektora ako právnická osoba koná prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu (§ 13 ods. 1 ObZ). Pán. [REDACTED] je konateľom partnera verejného sektora a výlučne len z tejto pozície voči p. [REDACTED] resp. oprávnenej osobe pristupoval. Ani p. [REDACTED] nebol/nie je členom štatutárneho orgánu partnera verejného sektora, a teda priamo neriadil/neriadi partnera verejného sektora, nerozhodujú o jeho obchodnom vedení, nezastupujú partnera verejného sektora navonok a nekonajú za neho vo vzťahu k tretím osobám, ani vo vzťahu k oprávnenej osobe.

44. Povinnosti oprávnenej osoby podľa zákona č. 315/2016 Z. z. vykonávala pre partnera verejného sektora Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s. r. o., nie [REDACTED] osobne. V čase zápisu partnera verejného sektora do registra oprávnená osoba mala dvoch spoločníkov, [REDACTED] a [REDACTED] každý s podielom na jej základnom imaní a hlasovacích právach vo výške 50 %. Podľa spoločenskej zmluvy

oprávnenej osoby je valné zhromaždenie uznášaniaschopné, ak sú prítomní spoločníci, ktorí majú viac ako polovicu všetkých hlasov (čl. IX bod 8 spoločenskej zmluvy). Rozhodnutie valného zhromaždenia je prijaté, ak zaň hlasovala jednoduchá väčšina hlasov prítomných spoločníkov (čl. IX bod 9 spoločenskej zmluvy). Zo spôsobu rozhodovania spoločníkov v oprávnenej osobe je zrejmé, že p. [REDAKOVANÉ] sám nemal vplyv na rozhodovanie oprávnenej osoby, a to ani v prípade, ak by konal v súlade s vôľou p. [REDAKOVANÉ]. Rozhodovať v podstatných veciach, čím výkon funkcie oprávnenej osoby nepochybne je, mohli jedine obaja spoločníci spolu. Skutočnosť, že p. [REDAKOVANÉ] sa prostredníctvom spoločnosti BIZZ, s. r. o. podieľa spolu s p. [REDAKOVANÉ] na základnom imaní a hlasovacích právach v spoločnosti GGFS, s. r. o., nemal vplyv na pomer oprávnenej osoby k partnerovi verejného sektora, ktorým je spoločnosť odlišná od spoločnosti GGFS, s. r. o..

45. Vyššie sa oprávnená osoba snažila objektivizovať úvahy o absencii zaviazanosti, servilnosti alebo ekonomickej závislosti p. [REDAKOVANÉ] voči zostávajúcim dvom nepriamym spoločníkom spoločnosti GGFS, s. r. o.. Oznamovatelia v tomto smere neuviedli žiadne konkrétne relevantné skutočnosti; z ich strany ide o subjektívne pociťované domnienky, v rovine špekulácií, ktoré nie sú ničím objektivizované. Popri vyššie popísanej úprave pomerov spoločníkov vo vzťahu ku kvóru potrebnom pre uznášaniaschopnosť valných zhromaždení spoločnosti GGFS, s. r. o. v jej spoločenskej zmluve, resp. popri úprave práv spoločníkov s akcentom na úpravu osobitných práv minoritných spoločníkov v Obchodnom zákonníku, ktoré umožňujú spoločnosti BIZZ, s. r. o., resp. jej jedinému spoločníkovi p. [REDAKOVANÉ] vystupovať vo vzťahu k zostávajúcim dvom nepriamym spoločníkom spoločnosti GGFS, s. r. o. autonómne, emancipovane, bez náznaku zaviazanosti alebo servilnosti, popri skutočnosti, že spoločníci spoločnosti GGFS, s. r. o. nevykonávajú podnikateľskú činnosť, navzájom sa neúkolujú, vykonávajú ich práva týkajúce sa jej riadenia a kontroly len nepriamo, prostredníctvom rozhodovania na valných zhromaždeniach, pričom tieto zasadať len sporadicky, čo vylučuje ekonomickú závislosť p. [REDAKOVANÉ] popri skutočnosti, že p. [REDAKOVANÉ] ani p. [REDAKOVANÉ] nikdy neboli členmi štatutárneho orgánu partnera verejného sektora, a teda ani z tohto titulu na p. [REDAKOVANÉ] nemohli vplývať, nemôžu domnienky oznamovateľov obstať. Všetky vyššie uvedené skutočnosti vylučujú pochybnosti o zaviazanosti alebo ekonomickej závislosti p. [REDAKOVANÉ] voči p. [REDAKOVANÉ] alebo p. [REDAKOVANÉ] a to už v rámci vnútorných vzťahov v samotnej spoločnosti GGFS, s. r. o.. O to viac to platí pre vzťah medzi spoločnosťou Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s. r. o. ako oprávnenou osobou a spoločnosťou APOTHEKA, s. r. o. ako partnerom verejného sektora, ktorá je subjektom práva odlišným od spoločnosti GGFS, s. r. o., s vlastným riadiacim orgánom. Vzťah medzi oprávnenou osobou a partnerom verejného sektora sa riadi dohodou o plnení povinností oprávnenej osoby pre partnera verejného sektora uzavretou medzi nimi, je teda vzťahom obchodným, založeným výlučne na profesionálnej báze.

46. K poukazu oznamovateľa p. [REDAKOVANÉ] na „teóriu zdania“, ktorá sa dôsledne zohľadňuje pri posudzovaní zaujatosti sudcov a z ktorej odvodzuje, že na vylúčenie oprávnenej osoby z úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z. je postačujúce preukázanie takej okolnosti, ktorá nestrannosť oprávnenej osoby objektívne spochybňuje, oprávnená osoba

uviedla, že sa domnieva, že oprávnenej osobe pri vykonávaní úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z. nesvedčí taká nestrannosť, ktorá by mala byť porovnateľná so sudcovskou nestrannosťou, a teda sa nemožno od oprávnenej osoby dovoľávať záruk, ktoré bezvýnimočne platia na sudcovskú nestrannosť (nestrannosť sudcov musí byť posudzovaná prísnejšie), možno príslušnú judikatúru považovať minimálne za inšpiratívnu pre určenie kvality/intenzity vzťahu oprávnenej osoby k partnerovi verejného sektora, prípadne k jeho konečnému užívateľovi výhod, či táto už na strane oprávnenej osoby nezakladá pochybnosti o jej nestrannosti. Podľa príslušnej právnej úpravy je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu (veci), ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Právne relevantnou je existencia určitého, právne významného pomeru sudcu, a to buď k predmetu sporu, v rámci ktorého by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania, jeho výsledku, resp. by mal na veci priamy osobný alebo majetkový záujem, alebo k stranám sporu, resp. ich zástupcom, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) vzťahu k nim. Súdna prax už viackrát judikovala, že nestrannosť sudcov v konaní sa prejavuje v dvoch aspektoch. Ide o subjektívne kritérium, založené na osobnom presvedčení jednotlivého sudcu v danej veci a o kritérium objektívne, spočívajúce v uistení sa, či sudca poskytuje dostatočné záruky na vylúčenie akejkoľvek oprávnenej pochybnosti v tomto smere. Z hľadiska subjektívneho musí byť osobná nestrannosť sudcu predpokladaná, až kým sa nepreukáže opak. Naproti tomu, z hľadiska objektívneho musí byť úplne oddelene od osobného správania sa sudcu zistené, či tu existujú skutočnosti, ktoré môžu vyvolať pochybnosti o jeho nestrannosti. Existencia oprávnených pochybností závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu, nie podľa subjektívneho stanoviska sudcu, či subjektu (spravidla účastníka) uplatňujúceho námietku zaujatosti, ale podľa objektívnych symptómov. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva dôkaz o skutočnej zaujatosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne existujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci disponuje. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť hoci len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Je potrebné brať na zreteľ skutočnosť, že spoločenské vzťahy v najširšom slova zmysle sú vzťahmi vzájomného pôsobenia, kontaktu a interakcie medzi členmi spoločnosti, preto závažnosť, ktorá by zakladala pochybnosti o nezaujatosti sudcu, môže aj pri zohľadnení tzv. teórie zdania nastať iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k danej veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že i napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodnúť nezávisle a nestranne.“. Pri dôslednom zohľadňovaní teórie zdania Najvyšší súd Slovenskej republiky napríklad nepovažoval za dôvod pre vylúčenie sudkyne Krajského súdu v Bratislave z rozhodovania veci jej kamarátsky vzťah s navrhovateľom z čias vysokoškolského štúdia, dokonca kamarátky vzťah udržiavali aj v čase rozhodovania o vylúčení sudkyne z prejednávania veci, a to napriek tomu, že sama sudkyňa namietla svoju zaujatosť. Najvyšší súd Slovenskej

republiky nepovažoval vzťah sudkyne a navrhovateľa za bližší, priateľský, či úzky súkromný vzťah a ňou uvádzané dôvody nevyhodnotil za relevantné okolnosti, ktoré by mohli viesť k legítimným pochybnostiam o jej nezaujatosti, s akcentom na zákonnú prezumpciu nestrannosti sudcov, resp. kolegiálny vzťah bývalých spolužiakov právnickej fakulty. Dôvodil, že iba samotná skutočnosť, že sudkyňa pozná účastníka konania ako bývalého spolužiaka, nemôže byť bez ďalšieho dôvodom pre jej vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci, lebo sama osebe ešte nesvedčí o existencii vzťahu relevantného pre vylúčenie sudkyne. Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež nepovažoval za závažnú skutočnosť pre vylúčenie sudcu z rozhodovania veci jeho vzťah/kontakt s účastníkom konania z titulu ich členstva v poľovníckom združení a stretávania sa v rámci rovnakej záujmovej činnosti. Súd vyhodnotil námietku zaujatosti podanú žalovanou ako nedôvodnú, s odôvodnením, že vo vzťahu sudcu k účastníkovi nevzhliadol priateľský vzťah. V tejto súvislosti len na okraj uviedol, že vzťahom priateľským sa vo všeobecnosti chápe hlboký (až emocionálny) vzťah založený na dôvere, úprimnosti, družnosti, prívetivosti, vzájomnej pomoci, tolerancii, porozumení, ale aj účasti na spoločnom duševnom i duchovnom živote a podobne. Je preto dôležité odlišovať priateľstvo od iných medziľudských vzťahov. Vzťah ku spoločnej záujmovej činnosti ani príslušnosť k nej samé osebe neprehrádzajú existenciu vzťahu, ktorý by svojou intenzitou bolo možné bez ďalšieho označiť za vzťah priateľský.“ V inom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky len na okraj (nad rámec posudzovanej kauzy) uviedol, že okolnosť, že sudca „pozná“ účastníka konania alebo jeho zástupcu, bez toho, aby boli v bližšom osobnom vzťahu, nie je v judikatúre súdov považovaná za relevantnú okolnosť pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania určitej veci, keďže sama osebe ešte nesvedčí o existencii vzťahu významného z hľadiska ustanovenia § 14 O. s. p.. Vo vzťahu k rozhodcom rozhodujúcim v rozhodcovskom konaní, u ktorých sa rovnako uplatňujú princípy nezávislého a nestranného rozhodovania, ktoré sú určujúce pri rozhodovaní sudcov, Najvyšší súd Českej republiky vyslovil, že bežná profesionálna spolupráca advokátov nemusí sama osebe znamenať okolnosť, ktorá by vzbudzovala dôvodné pochybnosti o prípadnom pomere rozhodcu z kruhov advokátov k inému advokátovi zastupujúceho účastníka rozhodcovského konania; tieto pochybnosti môže vyvolať spolupráca, avšak nie jednorazová, ale dlhodobá, majúca povahu určitej ekonomickej závislosti, napríklad spolupráca v spoločnej advokátskej kancelárii. Dôvodnú pochybnosť o nezaujatosti rozhodcu nemôže vyvolať ani spoločná účasť rozhodcu a zástupcu účastníka v profesijnej alebo spoločenskej organizácii (v prejednávanom prípade išlo o spoločnú účasť v disciplinárnej komisii. Najvyšší súd Českej republiky taktiež vyslovil, že ani skutočnosť, že sudca bol v minulosti zamestnancom účastníka konania, nezakladá sama osebe jeho pomer k účastníkovi, ktorý by mal za následok pochybnosti o jeho nezaujatosti, resp. vyslovil, že ani predchádzajúci krátkodobý pracovný pomer pracovníka správneho orgánu u účastníka správneho konania nemôže byť bez ďalších, k tomu prístupujúcich skutočností (napr. okolnosti ukončenia pracovného pomeru) považovaný za dôvod pochybnosti o nezaujatosti menovaného pracovníka. S akcentom na dôslednú aplikáciu teórie zdania Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že vzájomné vzťahy medzi sudcami (podobne medzi rozhodcami, advokátmi) sú založené na kolegiálnosti a princípoch profesionálnej spolupráce, ktoré bez ďalšieho nemožno považovať za okolnosť vzbudzujúcu pochybnosti o ich nezaujatosti. Jedine v prípade, kedy vzájomný vzťah presiahne takto chápaný profesionálny rámec a nadobúda charakter bližšieho osobného

vzťahu (rodinného, priateľského a pod.), možno o tejto okolnosti uvažovať ako o dôvode pre vylúčenie sudcu z rozhodovania veci. Je však nutné, aby táto okolnosť bola nielen konštatovaná, ale aj skutkovo vymedzená, preto aj napríklad tvrdenie o priateľskom pomere by malo byť konkretizované. Až v takomto prípade môže vykazovať právne významné znaky z hľadiska § 14 ods. 1 O. s. p.. Pomer k účastníkom môže byť dôvodom k vylúčeniu, ak je niektorý z účastníkov sudcovi osobou blízkou (§ 116 Občianskeho zákonníka), ďalej aj priateľský alebo nepriateľský vzťah, vzťah určitej závislosti ekonomickej alebo služobnej a podobne. Z rozhodnutí všeobecných súdov Slovenskej republiky alebo Českej republiky, resp. z rozhodnutí ich ústavných súdov možno abstrahovať, kedy vzťah k veci, účastníkom konania alebo ich zástupcom možno považovať za objektívne spôsobilý vyvolať pochybnosti o nezaujatosti sudcov (prípadne rozhodcov alebo zamestnancov správnych orgánov). Nepochybne pôjde o prípady, kedy je sudca súčasne na strane účastníka konania alebo svedka, resp. ak by bol konaním alebo jeho výsledkom dotknutý na svojich právach, taktiež ak má k účastníkom konania alebo ich zástupcom vzťah príbuzenský alebo jemu obdobný, rýdzo osobný, priateľský alebo zjavne nepriateľský, prípadne vzťah ekonomickej závislosti; posledný prípad je však nutné stotožniť s ekonomickým vzťahom bezprostredným a priamym, napr. ak rozhodca pôsobí súčasne ako zamestnanec jednej zo strán rozhodcovskej zmluvy, kolega v zamestnaneckom alebo obdobnom pomere a podobne; bývalé zamestnanecké vzťahy, bez ďalších pridružených skutočností (okolnosti skončenia pracovného pomeru) nie sú dôvodom pre pochybnosti o nezaujatosti. Rovnako aj Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky ako gestor relevantnej právnej úpravy registra partnerov verejného sektora a predkladateľ príslušného zákona na svojej internetovej stránke (pod rubrikou „register partnerov verejného sektora – často kladené otázky“) pre účely vymedzenia personálneho prepojenia oprávnenej osoby s partnerom verejného sektora akcentuje najmä vzťah osôb, ktoré sú si navzájom „blízke“, pričom v tomto smere odkazuje práve na ustanovenie § 116 Občianskeho zákonníka; personálne prepojenie oprávnenej osoby s partnerom verejného sektora teda stotožňuje so vzťahom príbuzenským, rodinným, rýdzo osobným, blízkym s takou intenzitou, že ak by jedna z osôb utrpela ujmu, druhá by ju dôvodne pociťovala ako ujmu vlastnú, resp. tento vzťah stotožňuje s účasťou oprávnenej osoby v riadiacich, dozorných alebo iných orgánoch partnera verejného sektora. Súčasne aj vyššie citované ustanovenie § 2 písm. o) zákona č. 595/2003 Z. z., pokiaľ sa zmieňuje o blízkej osobe pre účely personálneho alebo ekonomického prepojenia, odkazuje taktiež na ustanovenie § 116 Občianskeho zákonníka. Naopak súdna rozhodovacia prax nepovažuje za skutočnosť vzbudzujúcu pochybnosti o nezaujatosti vzťahy založené na kolegiálnej a profesionálnej spolupráci, pokiaľ tieto neprerastú do vzťahov priateľských, úzko osobných, blízkych.

47. Oprávnená osoba sa vzhľadom na vyššie vymedzené skutočnosti (ne)zakladajúce pochybnosti o nestrannosti, kedy dlhoročný kamarátsky vzťah medzi sudcom a účastníkom konania ešte z čias vysokoškolského štúdia, či členstvo/príslušnosť sudcu a účastníka konania k združeniu, pravidelné kontakty pri záujmovej alebo profesijnej činnosti alebo bývalé zamestnanecké vzťahy objektívne neodôvodňovali pochybnosti o nestrannosti sudcov alebo rozhodcov, sa domnievame, že vzťah medzi p. [REDAKOVANÉ] a p. [REDAKOVANÉ] resp. p. [REDAKOVANÉ] založený z titulu ich nepriamej majetkovej účasti v

spoločnosti GGFS, s. r. o., v súvislosti s ktorou prichádzajú do kontaktu sporadicky len na jej valných zhromaždeniach, ktorý je čisto formálny, existujúci na obchodnej, profesionálnej báze, určite nedosahujúci intenzitu pomeru príbuzenského, priateľského, rýdzo osobného (v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka), nemôže objektívne odôvodňovať pochybnosti o nestrannosti p. [REDACTED] k zostávajúcim dvom spoločníkom spoločnosti GGFS, s. r. o., a už vôbec nie pochybnosti o nestrannosti oprávnenej osoby vo vzťahu k partnerovi verejného sektora, ktorý je právnym subjektom odlišným od spoločnosti GGFS, s. r. o. Za objektívne nemožno považovať to, ako sa nestrannosť p. [REDACTED] alebo oprávnenej osoby („*môže cítiť zaviazaný*“) subjektívne oznamovateľom javí. Právny štát nemôže mať väčší záujem na nestrannosti oprávnenej osoby vo vzťahu k partnerovi verejného sektora pri vykonávaní úkonov podľa zákona č. 315/2016 Z. z. než na nestrannosti sudcov, verejných funkcionárov alebo zamestnancov správnych orgánov, v ktorých rukách sa koncentruje najväčšia moc a ktorí sú jej nositeľmi pri rozhodovaní o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb.

48. V závere svojho vyjadrenia oprávnená osoba uviedla, že oznamovatelia vo svojich podaniach neuvádzajú žiadne konkrétne skutočnosti preukazujúce vzťah zaviazanosti, servilnosti alebo ekonomickej závislosti p. [REDACTED] voči zostávajúcim dvom nepriamym spoločníkom spoločnosti GGFS, s. r. o.; v tomto smere ich výsostne subjektívne a špekulatívne dohady nemožno ani objektivizovať. Úplne inou úvahou, odlišnou od tej, na ktorej oznamovatelia zakladajú vzťah zaviazanosti p. [REDACTED] možno dospieť k záveru, že nadobudnutie nepriameho podielu v spoločnosti GGFS, s. r. o. p. [REDACTED] mohlo byť dôsledkom výsostne obchodných vzťahov, založených na vecnej a profesionálnej báze, s plným rešpektovaním zásad poctivého obchodného styku. Práve tieto atribúty charakterizujú obchodné vzťahy viac ako oznamovateľmi proklamovaná servilnosť alebo vzájomná zaviazanosť spoločníkov spoločnosti; a vzťah medzi spoločníkmi spoločnosti s ručením obmedzeným obchodným vzťahom nepochybne je. Vzťah medzi oprávnenou osobou a partnerom verejného sektora vznikol a riadi sa výsostne len dohodou o plnení povinností oprávnenej osoby pre partnera verejného sektora; tento vzťah bol uzavretý v rámci podnikateľskej činnosti zmluvných strán, je obchodnoprávny, kde sa jeho profesionálny rámec predpokladá; a ktorý sa pri posudzovaní zaujatosti sudcov napokon ani sám osebe nepovažuje za spôsobilý vyvolať pochybnosti o nezaujatosti. Oprávnená osoba aj v rámci výkonu advokácie svojho času poskytovala právne služby pre partnera verejného sektora, pričom aj tento vzťah bol založený na profesionálnej báze. Profesionálny vzťah advokáta ku klientovi nie je prekážkou pre výkon činnosti oprávnenej osoby pre klienta ako partnera verejného sektora a sám osebe neodôvodňuje pochybnosti o nezaujatosti oprávnenej osoby, čo oprávnená osoba konštatuje zhodne s oznamovateľom p. [REDACTED] resp. v súlade s metodickými usmerneniami Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Rovnako aj p. [REDACTED] prichádzal do kontaktu s p. [REDACTED] v rámci výkonu advokácie oprávnenej osoby a tento pomer bol taktiež sprevádzaný výsostne profesionálnym a vecným prístupom advokáta. Oznamovatelia nepreukázali žiadne relevantné konkrétne skutočnosti odôvodňujúce bližší, úzky, súkromný, priateľský vzťah p. [REDACTED] a p. [REDACTED] (zodpovedajúcej intenzity), nad rámec rýdzo profesionálneho vzťahu. Argumentácia oznamovateľov, že p. [REDACTED] sa môže cítiť zaviazaný voči p. [REDACTED] je

podľa nášho názoru nepostačujúca pre záver o personálnom prepojení oprávnenej osoby s partnerom verejného sektora. Ani oprávnená osoba ani p. [REDAKOVANÉ] sa nepodieľajú na majetku, riadení alebo kontrole partnera verejného sektora, nemajú žiadny majetkový alebo osobný záujem na hospodárskych výsledkoch (zisku) partnera verejného sektora, a platí to aj naopak, uvedené subjekty nemajú voči sebe navzájom žiadne riadiace ani kontrolné právomoci, a teda logicky nemožno ani objektívne predpokladať, že by podnikateľský vzťah medzi oprávnenou osobou a partnerom verejného sektora mal prekročiť profesionálny rámec. Vylúčenie oprávnenej osoby, ktorá by bola určitým spôsobom zaujatá, sa vyžaduje najmä v tých prípadoch, kedy by táto zaujatosť mohla mať vplyv na celkový priebeh a výsledok konania, ktorým je nepochybne zápis pravdivých a úplných údajov o konečnom užívateľovi výhod do registra. Nestrannosť oprávnenej osoby voči partnerovi verejného sektora je potrebné posudzovať vždy vo vzťahu k predmetu konania a jeho výsledku. Oznamovatelia extrémne extenzívne vykladajú ustanovenie § 19 písm. c) zákona č. 315/2016 Z. z.. Pochybnosti o nestrannosti oprávnenej osoby vo vzťahu k partnerovi verejného sektora odvodzujú od nepriameho, potenciálneho vzťahu p. [REDAKOVANÉ] a p. [REDAKOVANÉ] v inej, od partnera verejného sektora odlišnej spoločnosti. Tvrdenia o personálnom prepojení týchto dotknutých osôb, ak by aj nejaké boli, sú veľmi vzdialené partnerovi verejného sektora a jeho sa týkajúcej veci, konania a jeho výsledku a úvahy o možnom vplyve na nestrannosť oprávnenej osoby vo vzťahu k partnerovi verejného sektora sú tak špekulatívne, bez opory v reálnej obave z možného záujmu oprávnenej osoby „skresľovať“ údaje o konečnom užívateľovi výhod partnera verejného sektora. V naznačenom kontexte nemožno ani logicky zdôvodniť, prečo by oprávnená osoba mala uvádzať nekorektné alebo neúplné údaje o partnerovi verejného sektora alebo jeho konečnom užívateľovi výhod do registra (napokon tieto sú pravdivé a úplné). Predsa formálny vzťah spoločníka k inému spoločníkovi (dokonca s nepriamou majetkovou účasťou) v jednej spoločnosti nie je objektívne spôsobilý pozitívne alebo negatívne ovplyvniť pomer niektorého tohto spoločníka k druhej, inej, odlišnej spoločnosti, na ktorej majetku, hospodárskych výsledkoch neparticipuje, sú mu ľahostajné, na ktorej riadenie a kontrolu nemá vplyv; v tomto smere dovedli oznamovatelia svoje úvahy ad absurdum.

49. K začatému konaniu sa vyjadril konateľ partnera verejného sektora [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] podaním doručeným súdu dňa 25.10.2018, kde uviedol, že neuznáva porušenie zákazu podľa ust. § 19 Zákona o RPVS. Ako konateľ spoločnosti nemá s Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o. ako oprávnenou osobou žiadny vzťah, ktorý by mohol spochybniť jej nestrannosť. Necíti sa subjektívne ani objektívne prepojený s oprávnenou osobou Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., nie je spoločníkom v oprávnenej osobe, nemá účasť na podnikaní ako tichý spoločník v oprávnenej osobe. Rovnako oprávnená osoba Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o. nie je personálne ani majetkovo prepojená so Spoločnosťou. K prepojeniu, na ktoré poukázal oznamovateľ podnetu Transparency International Slovensko, že existuje podozrenie porušenia ust. § 19 písm. c) Zákona o RPVS Spoločnosti APOTHEKA, s.r.o., ktorej Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o. vykonáva oprávnenú osobu, pretože [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] majú rovnaký podnikateľský záujem v spoločnosti GGFS s.r.o. uvádza, že spoločnosť a spoločnosť GGFS s.r.o. nemajú spoločný podnikateľský záujem. Spoločnosť

APOTHEKA, s.r.o. najmä nie výlučne poskytuje lekárenskú starostlivosť, s miestom prevádzky Ružinovská 6, 826 06 Bratislava - mestská časť Ružinov. Snaha o tendenčné prepojenie mojej osoby s pánom [REDAKOVANÉ] je zo strany oznamovateľov podnetov výlučne účelová. Poukazuje na Verifikačný dokument spoločnosti GGFS s.r.o., z ktorého bez všetkých pochybností jednoznačne vyplýva, že [REDAKOVANÉ] nie je konečným užívateľom výhod, teda nie je identifikovaný v súlade so zákonom č. 297/2008 o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože spoločnosť BIZZ, s.r.o., ktorej spoločníkom je [REDAKOVANÉ] je vlastníkom obchodného podielu o veľkosti 10%. Takéto prepojenie, na ktoré poukazuje oznamovateľ, je účelové, spoločnosť GGFS s.r.o. nemá žiadne podnikateľské plány ani iné obchodné nadštandardné väzby so spoločnosťou APOTHEKA, s.r.o., kedy „by mohla byť pochybnosť“ o prípadných finančných plneniach bez poskytovania protihodnoty v súlade so zákonom č. 297/2008 o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

50. Konateľ partnera verejného sektora poukázal na to, že ekonomickým alebo personálnym prepojením je účasť osoby na majetku, kontrole alebo vedení inej osoby alebo vzájomný vzťah medzi osobami, ktoré sú pod kontrolou alebo vedením tej istej osoby alebo v ktorých má táto osoba priamy alebo nepriamy majetkový podiel. Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o. nie je osobou, ktorá by mala účasť na majetku, kontrole alebo vedení Partnera verejného sektora, napriek tomu sa oznamovateľ Transparency International Slovensko snaží účelovo poukázať na jej porušenie podľa ust. § 19 Zákona o RPVS druhá časť definície ekonomického a personálneho prepojenia hovorí o vzájomnom vzťahu medzi osobami, ktoré sú pod kontrolou alebo vedením tej istej osoby, alebo v ktorých má táto osoba priamy alebo nepriamy majetkový podiel - v intenciách podnetu Transparency International Slovensko majú byť týmito osobami [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] tieto osoby sú vo vzájomnom vzťahu pod kontrolou a vedením spoločnosti GGFS s.r.o., štruktúra spoločnosti GGFS s.r.o. a jej vzťahy v spoločnosti nie sú predmetom tohto konania. Konanie pod sp. zn. 5PPok/7/2018 je vedené v právnej veci partnera verejného sektora spoločnosti APOTHEKA, s.r.o..

51. Z vyššie opísaných skutočností podľa konateľ'a partnera verejného sektora vyplýva nepochybný záver, že spoločnosť a jej orgány v čase zápisu do registra partnerov verejného sektora ani v súčasnosti nemajú akýkoľvek a žiadny vzťah s oprávnenou osobou Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o.. Spoločnosť BIZZ, s.r.o. a spoločnosť Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o. nie sú identické, či už v štruktúre spoločnosti, predmete podnikania a iných podnikateľských záujmoch. Oznamovatelia nedôvodne poukazujú na nestrannosť Advokátskej kancelárie Bugala - Ďurček, s.r.o.. Uvádza, že Advokátskej kancelárii Bugala - Ďurček, s.r.o. ako oprávnenej osobe partner verejného sektora poskytol všetku požadovanú súčinnosť, poskytol jej informácie o spoločníkoch, o štruktúre spoločnosti, komplexné a pravdivé informácie o konečných užívateľoch výhod, pričom všetky zverejnené a zapísané údaje zodpovedajú skutočnosti. Oprávnená osoba konala nestranne a s odbornou starostlivosťou.

52. Podľa názoru konateľa partnera verejného sektora vzhľadom na účel predmetného zákona je viac ako zrejmé, že zákonodarca vytvoril tento zákon ako nástroj transparentnosti a objektivity prerozdelenia verejných zdrojov, financií. Zákonodarca určil základné mantinely na definovanie podmienok kto je/kto nie je konečným užívateľom výhod (základná premisa vychádza z ust. § 6a Zákona č. 297/2008) a zároveň uviedol základné limity koho sa predmetný zákon povinne dotýka, na dodržiavanie tohto zákona zákonodarca priamo zakotvil ustanovenia o sankciách, ktoré majú postihnúť osoby v prípade nedodržovania alebo obchádzania týchto nastavených mantinelov určených zákonodarcom. Označovanie – „takéhoto prepojenia“ medzi [REDAKOVANÉ] a jeho osobou od oznamovateľov je účelové a hraničí s popieraním práva na slobodu podnikania.

53. V záujme zabezpečenia realizácie práva na spravodlivý proces účastníkov konania, súd okrem možnosti vyjadrenia sa účastníkov k veci písomne, vytýčil vo veci aj verejné pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 19.2.2019 za prítomnosti právnych zástupcov účastníkov konania.

Skutkový stav

54. Vykonaním listinných dôkazov a z vyjadrení účastníkov súd zistil, nasledovný skutkový stav, ktorý posudzoval ku dňu vyhotovenia verifikačného dokumentu slúžiacemu k prvému zápisu partnera verejného sektora do Registra partnerov verejného sektora, t.j. ku dňu 14.7.2017:

55. Partner verejného sektora mal ku dňu 14.7.2017 dvoch spoločníkov a to [REDAKOVANÉ] s vkladom 6004 eur a [REDAKOVANÉ] s vkladom 996 eur. Konateľom partnera bol [REDAKOVANÉ] Konečným užívateľom výhod partnera bol [REDAKOVANÉ]

56. Obchodná spoločnosť GGFS s.r.o. so sídlom Sasinkova 5, 811 08 Bratislava, IČO: 47 079 690 mala troch spoločníkov a to spoločnosť BIZZ, s.r.o. so sídlom Drotárska cesta 102, 811 02 Bratislava s vkladom 750 eur, spoločnosť PKA LTD. s vkladom 1500 eur a spoločnosť G GROUP LTD. s vkladom 5250 eur. Obchodný podiel spoločníka BIZZ, s.r.o. bol v januári 2019 prevezený na nového spoločníka CORDWELL LIMITED. Konateľmi spoločnosti boli [REDAKOVANÉ]

57. Obchodná spoločnosť BIZZ, s.r.o. so sídlom Miletičova 5B, 821 08 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 36 858 463 mala jediného spoločníka a konateľa a to p. [REDAKOVANÉ] Obchodný podiel spoločníka [REDAKOVANÉ] bol v januári 2019 prevezený na nového spoločníka CORDWELL LIMITED a konateľom sa stal p. [REDAKOVANÉ]

58. Oprávnená osoba Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o. mala ku dňu 14.7.2017 dvoch spoločníkov a to [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] oboch s vkladom 3320 eur. Jediným konateľom oprávnenej osoby bol [REDAKOVANÉ]

Aplikované právne normy

59. Zistený skutkový stav subsumoval súd pod ustanovenia nasledovných právnych noriem:

60. Podľa § 13 ods.1 z.č. 315/2016 Z.z. o registri partnerov verejného sektora (ďalej len „zákon o RVPS“) ak sa v návrhu na zápis uvedú nepravdivé alebo neúplné údaje o konečnom užívateľovi výhod alebo verejných funkcionároch podľa § 4 ods. 3 písm. f), nie je splnená povinnosť podať návrh na zápis zmeny zapísaných údajov týkajúcich sa konečného užívateľa výhod v lehote podľa § 9 ods. 1 alebo sa poruší zákaz podľa § 19, registrujúci orgán uloží

- a) partnerovi verejného sektora pokutu vo výške hospodárskeho prospechu, ktorý partner verejného sektora získal; ak hospodársky prospech nemožno zistiť, registrujúci orgán uloží pokutu od 10 000 eur do 1 000 000 eur,
- b) osobe, ktorá je štatutárnym orgánom, alebo každému členovi štatutárneho orgánu partnera verejného sektora v čase porušenia povinnosti podľa úvodnej vety pokutu od 10 000 eur do 100 000 eur.

61. Podľa § 13 ods.2 zákona o RPVS registrujúci orgán vykoná výmaz zapísaného partnera verejného sektora, ak právoplatne uložil pokutu za nesplnenie povinnosti podať návrh na zápis zmeny zapísaných údajov týkajúcich sa konečného užívateľa výhod v lehote podľa § 9 ods. 1 alebo za porušenie zákazu podľa § 19 a táto pokuta nebola v lehote určenej súdom zaplatená.

62. Podľa § 13 ods.3 zákona o RPVS registrujúci orgán uloží konečnému užívateľovi výhod pokutu do 10 000 eur, ak si nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 8.

63. Podľa § 13 ods.4 zákona o RPVS registrujúci orgán uloží oprávnenej osobe pokutu od 10 000 do 100 000 eur, ak poruší zákaz podľa § 19.

64. Podľa § 13 ods.5 zákona o RPVS za zaplatenie pokuty podľa odseku 1 písm. b) ručí oprávnená osoba zapísaná v registri v čase porušenia povinností podľa odseku 1. Oprávnená osoba nie je povinná zaplatiť pokutu, ak preukáže, že konala s odbornou starostlivosťou. Účastníkom konania o pokute podľa odseku 1 je aj oprávnená osoba.

65. Podľa § 13 ods.6 zákona o RPVS pri ukladaní pokuty registrujúci orgán prihliada najmä na povahu, závažnosť, spôsob a následky porušenia povinnosti.

66. Podľa § 13 ods.7 zákona o RPVS proti rozhodnutiu o pokute podľa odseku 1 môže podať odvolanie len oprávnená osoba, ak jej registrujúci orgán uložil zaplatiť pokutu spoločne a nerozdielne s osobou podľa odseku 1 písm. b).

67. Podľa § 19 zákona o RPVS oprávnená osoba nesmie vykonávať úkony podľa tohto zákona, ak

- a) je v tej istej veci zároveň partnerom verejného sektora alebo konečným užívateľom výhod partnera verejného sektora, pre ktorého má plniť povinnosti oprávnenej osoby,
- b) konečný užívateľ výhod partnera verejného sektora a oprávnenej osoby je tá istá fyzická osoba,
- c) má akýkoľvek vzťah k partnerovi verejného sektora alebo k členom jeho orgánov, ktorý by mohol spochybniť jej nestrannosť, najmä ak je personálne alebo majetkovo prepojená s partnerom verejného sektora.

Právne posúdenie súdom

68. Ako jeden z oznamovateľov podnetu p. [REDAKOVANÉ] tak aj oprávnená osoba vo svojich podaniach v podstate zhodne argumentovali v otázke údajnej podmienenosti konania o uloženie pokuty z dôvodu porušenia zákazu podľa § 19 zákona o RPVS predchádzajúcim konaním podľa § 12 zákona o RPVS o kvalifikovanom podnete. S týmto názorom sa súd nestotožňuje. Je pravdou, že výmaz partnera verejného sektora v konaní podľa § 12 zákona o RPVS automaticky v zmysle § 12 ods.7 zákona o RPVS vyvolá začatie konania o uložení pokuty. Tu však treba pripomenúť, že v konaní o kvalifikovanom podnete súd rozhoduje podľa skutkového stavu ku dňu rozhodovania súdu. Vyplýva to z ustanovenia § 16 ods.5 zákona o RPVS, ktoré zakotvuje primerané použitie ustanovení Civilného mimosporového poriadku v konaniach podľa § 12 a 13 zákona o RPVS v spojení s ustanovením § 2 ods.1 CMP (subsidiárna pôsobnosť ustanovení CSP, ak CMP neustanovuje inak) a ustanovením § 217 ods.1 CSP (pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia). K rozhodnutiu o výmaze partnera verejného sektora podľa § 12 ods.8 zákona o RPVS dôjde len vtedy, ak sú údaje o ňom zapísané v RPVS neúplné alebo nepravdivé v čase rozhodnutia súdu. Automatické iniciovanie konania o pokute v zmysle § 12 ods.8 zákona o RPVS teda nenastáva napr. v situácii, keď údaje o partnerovi verejného sektora zapísané v RPVS boli síce v minulosti nepravdivé, no v čase rozhodovania súdu o kvalifikovanom podnete už boli do registra zapísané pravdivé a úplné údaje (napr. PVS v priebehu konania o kvalifikovanom podnete zápis opravil). § 13 zákona o RPVS však viaže začatie konania o pokute na uvedenie nepravdivých alebo neúplných údajov v návrhu na zápis kedykoľvek v minulosti, nielen v časovo poslednom konaní o zmene zápisu, ale v konaní o pokute je možné sankcionovať aj uvedenie nepravdivých údajov, ktoré boli medzičasom dotknuté v inom konaní zmenou či boli vymazané z registra. Ak by malo byť sankčné konanie podľa § 13 podmienené iba predchádzajúcim konaním o kvalifikovanom podnete s výsledkom výmazu partnera z registra, nebolo by možné vôbec postihnúť uvedenie nepravdivých údajov v návrhoch na zápis medzičasom vymazaných partnerov verejného sektora. Rovnako je treba si všimnúť, že § 13 zákona o RPVS sankcionuje tri skutkové podstaty, kde v poradí tretia (porušenie zákazu § 19 zákona o RPVS) nie je na rozdiel od predchádzajúcich dvoch skutkových podstát (uvedenie nepravdivých údajov v návrhu na zápis a nepodanie návrhu na zápis zmeny v zákonnej lehote, čo vlastne znamená tiež, že v registri boli alebo sú zapísané nepravdivé údaje) nie je nevyhnutne sprevádzaná zápisom nepravdivých alebo neúplných údajov v registri. Je možné, že verifikácia vykonaná vylúčenou osobou má dôsledok v podobe zápisu nepravdivých údajov v registri, no nemusí k tomu nevyhnutne dôjsť. Ak vo veci verifikácie a zápisu koná vylúčená osoba, je samozrejme

pravdepodobnosť zápisu nepravdivých údajov vyššia, ako keď verifikáciu vykonáva nestranná oprávnená osoba. Ustanovením § 13 v časti porušenia zákazu podľa § 19 zákona o RPVS zákonodarca preventívne sankcionuje konanie oprávnenej osoby, ktorá je vylúčená alebo v konflikte záujmov. V neposlednom rade, ak by konanie o uložení pokuty malo byť podmienené predchádzajúcim konaním o kvalifikovanom podnete podľa § 12 (a ktoré skončilo zistením nepravdivých údajov zapísaných v registri a výmazom, partnera z registra, lebo len takéto konanie automaticky vyvoláva konanie o pokute), sankcionované osoby by boli postihované len jedenkrát za naplnenie dvoch skutkových podstát – uvedenie nepravdivých údajov v návrhu a porušenie zákazu podľa § 19. Rozlišovanie týchto skutkových podstát v § 13 by tak nemalo žiaden zmysel. Súd preto uzavrel, že konanie o pokute podľa § 13 nie je vždy iba dôsledkom predchádzajúceho konania podľa § 12, ale je možné ho viesť samostatne.

69. Ochrana záujmu na nestrannom vykonaní verifikácie oprávnenou osobou zakotvením ustanovenia § 19 do zákona o RPVS je logickou reakciou zákonodarcu na fakt, že v minulosti (a zrejme čiastočne aj v súčasnosti) to boli práve niektoré z profesií, ktoré môžu plniť úlohy oprávnenej osoby, ktoré pomáhali ukrývať skutočných užívateľov výhod či už právnou pomocou alebo priamo svojou účasťou v partnerovi verejného sektora. Požiadavka na nestranný výkon úkonov oprávnenou osobou nevypláva iba z ustanovenia § 19 zákona o RPVS, ale aj z § 11 ods.4 zákona o RPVS a ustanovenia § 16 ods.4 zákona o RPVS, podľa ktorého na dohodu o plnení povinností oprávnenej osoby pre partnera verejného sektora sa primerane vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka o zmluve o kontrolnej činnosti (pričom tento zmluvný typ je charakteristický tým, že kontrolu je potrebné vykonať v zmysle § 592 ods.1 Obchodného zákonníka nestranne).

70. Na posúdenie možného vylúčenia oprávnenej osoby možno surčitými výhradami použiť pre inšpiráciu aj judikatúru riešiacu vylúčenie sudcov z rozhodovania vecí. Podľa ustálenej judikatúry nielen všeobecných súdov, ale aj Ústavného súdu (napr. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 47/05 z 11. mája 2005) a Európskeho súdu pre ľudské práva, nestrannosť je potrebné skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, t.j. v danom prípade je potrebné zistiť osobné presvedčenie sudcu prejednávajúceho prípad, a z objektívneho hľadiska nestrannosti, t.j. v danom prípade je potrebné zistiť, či sú poskytnuté dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti v danom smere. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu opaku [Piersach v. Belgicko - rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len "ESLP") z 1. októbra 1982].

71. Nie je možné uspokojiť sa len so subjektívnym hľadiskom nestrannosti, ale je potrebné skúmať, či sudca poskytuje záruky nestrannosti aj z objektívneho hľadiska. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho hľadiska sudcu, ale podľa vonkajších objektívnych skutočností. V danom prípade platí tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Spravodlivosť nielenže má byť vykonávaná, ale sa musí aj javiť, že má byť vykonávaná (Delcourt v. Belgicko - rozsudok ESLP zo 17. januára 1970). Sudca sa má objektívne javiť v

očiach strán, že je nestranný, a zároveň musí byť vylúčená akákoľvek vonkajšia oprávnená pochybnosť o jeho nestrannosti.

72. Existencia nestrannosti musí byť určená podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania sudcu v danej veci, a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (III. ÚS 16/00).

73. Nestrannosť sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či je možné usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Nestrannosť sudcu je obvyčajne definovaná ako absencia predsudku alebo zaujatosti v konkrétnej veci.

74. Z pohľadu čl. 6 ods. 1 dohovoru možno nestrannosť posudzovať na základe dvoch rôznych prístupov. Možno rozlišovať subjektívny prístup, pri ktorom sa skúma skôr myseľ sudcu, teda to, čo si sudca v danej situácii myslel vo svojom vnútornom fóre, a objektívny prístup, pri ktorom sa skúma, či sudca poskytuje dostatočné záruky, aby bola vylúčená každá pochybnosť o jeho nestrannosti.

75. Objektívny prístup spočíva v otázke, či nezávisle od osobného správania sudcu určité overiteľné skutočnosti neumožňujú pochybovať o jeho nestrannosti. V tomto smere i zdanie môže byť dôležité. Mal by byť vylúčený každý sudca, u ktorého sa možno oprávnene obávať, že mu chýba nestrannosť. Ide o dôveru, ktorú musia mať súdy pri stranách v demokratickej spoločnosti (Padovani v. Taliansko - rozsudok ESĽP z 26. februára 1993). Rozhodujúcim prvkom rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava účastníka konania je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti súdu (Pullar v. Spojené kráľovstvo).

76. Judikatúra ESĽP vyžaduje, aby obava z nedostatku nestrannosti sa zakladala na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Existencia oprávnených pochybností závisí od posúdenia konkrétnych okolností prípadu. Tzv. objektívna nestrannosť sa teda posudzuje nie podľa subjektívneho postoja sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže byť subjektívne absolútne nestranný, ale i napriek tomu môže byť jeho nestrannosť vystavená oprávneným pochybnostiam vzhľadom na jeho status, rôzne funkcie, ktoré postupne vo veci vykonával, alebo vzhľadom na jeho pomer k veci, k stranám konania, k ich právnym zástupcom, svedkom a podobne.

77. Z toho hľadiska preto nezáleží ani na tom, že sudca sa k návrhu na jeho vylúčenie vyjadrí v tom zmysle, že sa vnútorne necíti alebo cíti byť zaujatý. Rozhodujúce nie je jeho stanovisko, ale existencia objektívnych skutočností, ktoré vrhajú pochybnosť na jeho nestrannosť v očiach strán a verejnosti.

78. Názor oprávnenej osoby, že záujem spoločnosti na nestrannej verifikácii nemôže byť silnejší ako záujem spoločnosti na nestrannom výkone súdnej moci, je na diskusiu. Požiadavka na nestranné rozhodovanie sudcov ako predstaviteľov jednej zo zložiek moci je imanentnou súčasťou právneho štátu a explicitnou súčasťou ústavného poriadku. Ani požiadavku na nestranný a nezaujatý výkon úloh oprávnenej osoby však nemožno brať na ľahkú váhu a to nielen berúc do úvahy výšku sankcií za porušenie zákazu podľa § 19 zákona o RPVS. Treba zohľadniť aj účel zákona o RPVS, ktorý treba vnímať vo viacerých rozmeroch. Nielen z hľadiska transparentného nakladania s verejným majetkom a verejnými prostriedkami, ale aj z hľadiska boja proti špinavých peňazí.

79. V posudzovanej veci oprávnená osoba subjektívne sama seba nepovažuje za vylúčenú z vykonávania úkonov podľa zákona o RPVS. V konaní nebolo preukázané, že by intenzita vzťahu [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] presahovala intenzitu bežného vzťahu advokát – klient z výnimkou vzťahu vyplývajúceho z ich účasti ako spoločníkov v spoločnosti GGFS, s.r.o.. Z objektívneho hľadiska personálne prepojenie oprávnenej osoby a partnera verejného sektora v očiach tretej osoby môže oprávnene vzbudiť pochybnosti o nestrannosti oprávnenej osoby. V danom prípade boli spoločník a konateľ oprávnenej osoby [REDAKOVANÉ] so spoločníkom a konateľom partnera verejného sektora [REDAKOVANÉ] spoločníkmi spoločnosti GGFS, s.r.o.. Na tom nič nemení to, že obaja boli spoločníkmi spoločnosti GGFS, s.r.o. prostredníctvom obchodných spoločností BIZZ, s.r.o. a G GROUP Limited [REDAKOVANÉ] bol do júla 2017 priamo spoločníkom GGFS, s.r.o.). Je potrebné si uvedomiť, že obchodná spoločnosť ako právnická osoba je umelou entitou, ktorej právny poriadok priznáva právnu subjektivitu, t.j. schopnosť byť nositeľom práv a povinností a prostredníctvom štatutárneho orgánu či iných osôb schopnosť vlastnými úkonmi preberať práva a povinnosti - spôsobilosť právne konať. V právnickej osobe je potrebné rozlišovať osoby, ktoré jej vôľu (v prípade obchodnej spoločnosti najčastejšie na valnom zhromaždení) vytvárajú a osoby, ktoré právne relevantným spôsobom už vytvorenú vôľu prejavujú navonok. Túto vôľu môže právnická osoba vytvoriť a prejať navonok len prostredníctvom fyzických osôb, v prípade spoločnosti BIZZ, s.r.o. prostredníctvom [REDAKOVANÉ]. Nemôže preto obstať poukaz na to, že spoločníkmi v GGFS, s.r.o. boli [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] nepriamo prostredníctvom iných obchodných spoločností, ktoré ovládajú. Ak je z verejných registrov zistiteľná vzájomná interakcia medzi [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] a ich spoločná účasť v inej obchodnej spoločnosti – a to nielen z výpisov z obchodného registra, ale zo zápisnice z valného zhromaždenia spoločnosti GGFS, s.r.o. založenej v zbierke listín obchodného registra (hoc aj [REDAKOVANÉ] na valnom zhromaždení zastupoval BIZZ, s.r.o., ale bol to on kto sa valného zhromaždenia osobne zúčastnil a prejavoval vôľu v mene BIZZ, s.r.o. navonok) a potom tie isté osoby podpisovali v mene oprávnenej osoby a partnera verejného sektora tak verifikačný dokument, ako aj dohodu o plnení povinností oprávnenej osoby, môže to oprávnene vzbudiť pochybnosti o nestrannosti takejto verifikácie oprávnenou osobou.

80. Hoci vzťah [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] ako spoločníkov v spoločnosti GGFS, s.r.o. nemožno kvalifikovať ako spoločné podnikanie v zmysle jeho legálnej definície podľa § 2 ods.1 Obchodného zákonníka, no ide nepochybne o vzťah obchodnoprávny

v zmysle § 261 ods.6 písm. a) Obchodného zákonníka. Tento vzťah by sa dal pripodobniť k vzťahu spoluvlastníkov veci, hoci ho s ním vzhľadom na špecifickú povahu obchodného podielu nemožno úplne stotožniť. Ak by sme posudzovali nestrannosť sudcu pri rozhodovaní vo veci, kde jednou zo strán by prostredníctvom svojej obchodnej spoločnosti bol spoluvlastník napr. nehnuteľnosti, ktorej spoluvlastníkom by bol aj sudca konajúci vo veci, objektívne by to mohlo vyvolať pochybnosti o nestrannosti a nezáujatosti takéhoto sudcu. Aj stav, kedy spoločník a konateľ oprávnenej osoby je spoločníkom v spoločnosti, kde je spoločníkom aj spoločník a konateľ partnera verejného sektora, vyvoláva objektívne oprávnené pochybnosti o nestrannosti výkonu verifikácie oprávnenou osobou. V danej veci tak vzťah medzi [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] nemožno posudzovať iba ako vzťah advokáta a klienta, ale aj ako vzťah dvoch spoločníkov obchodnej spoločnosti, ktorý môže byť tak pozitívny ako aj negatívny a môže sa v priebehu času vyvíjať. Z objektívneho pohľadu však tento vzťah spochybňuje nestrannosť oprávnenej osoby pri vykonávaní úkonov podľa zákona o RPVS.

81. Aj keď tvrdenia oznamovateľa [REDAKOVANÉ] o závislosti či vďačnosti [REDAKOVANÉ] voči [REDAKOVANÉ] neboli v konaní preukázané, je objektívnym faktom, že spoločníkom spoločnosti GGFS, s.r.o. sa [REDAKOVANÉ] mohol stať len na základe vôle [REDAKOVANÉ] ako väčšinového spoločníka v spoločnosti GGFS, s.r.o.. Spoločnosť GGFS, s.r.o. je totiž v zmysle čl. VII jej Spoločenskej zmluvy tzv. uzavretou spoločnosťou, t.j. prevod obchodného podielu a tak vstup nového spoločníka, je viazaný na súhlas valného zhromaždenia spoločnosti. Zmyslom tohto ustanovenia je snaha doterajších spoločníkov regulovať, kto sa stane spoločníkom spoločnosti. Vstup [REDAKOVANÉ] do spoločnosti preto v danom prípade mohol prebehnúť len po výslovnom prejave vôle [REDAKOVANÉ]. Do určitej miery podobný prípad, v ktorom sa riešil dopad vzťahu minoritného akcionára, ktorý hlasoval za ustanovenie členky predstavenstva do jej funkcie a ktorá sa neskôr stala zákonnou sudkyňou vo veci, kde vystupoval tento minoritný akcionár, na nestrannosť danej sudkyne, bol riešený v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Obdo 68/2015 z 11. januára 2017 (následne posúdené ako ústavné konformné uznesením Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 504/2017-21 z 1. augusta 2017), kde takto založený vzťah bol posúdený ako dôvod na vylúčenie sudkyne z rozhodovania veci.

82. Zákon o RPVS je nepochybne predpisom verejného práva. Pokuty zakotvené v jeho § 13 majú verejnoprávny charakter. Ak má byť verejnoprávna sankcia postihom za protiprávne konanie, musí takto právnou normou reprobované konanie napĺňať všetky jeho zákonom stanovené definičné znaky. Inými slovami: použijúc terminológiu právnych odvetví verejného práva a to práva trestného a práva správneho, musia byť naplnené všetky znaky skutkovej podstaty deliktu. Ak niektoré konanie nie je zákonom explicitne popísané ako reprobované, nie je možné zaň uložiť sankciu. Právne normy zakotvujúce verejnoprávne sankcie nemožno vykladať extenzívne, ale naopak reštriktívne. Ustanovenie § 19 písm. c) zákona o RPVS však výslovne ako dôvod pre zákaz vykonávania úkonov oprávnenej osoby uvádza vzťah oprávnenej osoby k partnerovi verejného sektora alebo členom jeho orgánov. Zákon teda výslovne normuje zákaz vykonávania úkonov oprávnenou osobou,

ak je oprávnená osoba vo vzťahu k členom orgánov partnera verejného sektora, ktorý spochybňuje jej nestrannosť.

83. [REDAKOVANÉ] bol a je jediným členom štatutárneho orgánu partnera verejného sektora. [REDAKOVANÉ] je jediným konateľom partnera verejného sektora, teda priamo riadi partnera verejného sektora, rozhoduje o jeho obchodnom vedení, zastupuje partnera verejného sektora a koná za neho vo vzťahu k tretím osobám (v tejto vete sa súd inšpiroval argumentáciou samotnej oprávnenej osoby, keď na Okresnom súde Žilina je vedených niekoľko veľmi podobných konaní, kde vystupuje ten istý konečný užívateľ výhod a tá istá oprávnená osoba, preto je prirodzené, že aj vyjadrenia oprávnenej osoby v rôznych veciach sú prakticky identické – neuniklo však pozornosti súdu, že v bodoch 35 alebo 36 jeho vyjadrení bola pri partneroch verejného sektora, v ktorých [REDAKOVANÉ] nebol štatutárnym orgánom, oprávnenou osobou použitá argumentácia, že [REDAKOVANÉ] nebol tým, kto rozhodoval o obchodnom vedení partnera verejného sektora a zastupoval ho, no pri partnerovi verejného sektora APOTHEKA, s.r.o. je to práve tak, že [REDAKOVANÉ] je tým, kto partnera verejného sektora riadi a zastupuje ako štatutárny orgán; časť argumentácie oprávnená osoba v bode 36 svojho vyjadrenia vo veci APOTHEKA, s.r.o. pozmenila, keď svoju argumentáciu použila vo vzťahu nie k [REDAKOVANÉ] ale vo vzťahu k [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] ktorý však nie je konateľom partnera verejného sektora). Vzťah oprávnenej osoby prostredníctvom jej spoločníka a konateľa [REDAKOVANÉ] s členom štatutárneho orgánu partnera verejného sektora je úplne zjavný a ľahko spoznatelný jednoduchým nahliadnutím do výpisov z obchodného registra spoločnosti BIZZ, s.r.o. a GGFS, s.r.o., kde je zistiteľná spoločná účasť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] v obchodnej spoločnosti GGFS, s.r.o. ako spoločníkov (či už najskôr priamo [REDAKOVANÉ] a následne prostredníctvom G GROUP a [REDAKOVANÉ] nepriamo cez BIZZ, s.r.o.). Súd tak uzavrel, že vzhľadom na vzťah oprávnenej osoby k členovi orgánu partnera verejného sektora oprávnená osoba nesmela vykonávať úkony podľa zákona o RPVS vo vzťahu k partnerovi verejného sektora APOTHEKA, s.r.o. a došlo tak k porušeniu zákazu podľa § 19 písm. c) zákona o RPVS.

84. Zovšeobecniac: vzťah medzi konateľom partnera verejného sektora a konateľom oprávnenej osoby, ako aj vzťah medzi spoločníkom partnera verejného sektora a konateľom oprávnenej osoby, založený ich spoločnou účasťou ako spoločníkov v tretej obchodnej spoločnosti (aj keď prostredníctvom iných právnických osôb nimi väčšinovo ovládaných), je objektívne spôsobilý vyvolať pochybnosti o nestrannosti oprávnenej osoby pri vykonávaní úkonov podľa zákona o RPVS vo vzťahu k partnerovi verejného sektora a oprávnená osoba je tak podľa § 19 písm. c) zákona o RPVS vylúčená z vykonávania úkonov podľa zákona o RPVS vo vzťahu k partnerovi verejného sektora.

K uloženým pokutám

85. Keďže v zmysle § 17 ods.2 z.č. 315/2016 Z.z. je sankčný mechanizmus podľa § 13 možné uplatniť len voči subjektom obligatórne zapisovaným do RPVS, súd preskúmal či

partner verejného sektora bol do RPVS zapísaný dobrovoľne alebo obligatórne. Z tvrdení a dôkazov predložených partnerom verejného sektora súd zistil, že objemy finančných prostriedkov, ktoré získava partner verejného sektora od zdravotných poisťovní, vysoko prevyšujú zákonné limity, ktoré zakladajú povinnosť obligatórneho zápisu partnera verejného sektora do RPVS. Súd preto uzavrel, že partnerovi verejného sektora je ako obligatórne zapisovanému subjektu možné uložiť pokutu podľa § 13 zákona.

86. Pokuta nemá mať iba sankčný charakter, ale súčasne aj výchovný a stimulačný. Uložením pokuty sa má docieľiť náprava v konaní osôb porušujúcich pravidlá nastavené zákonom o registri partnerov verejného sektora a jej výška má byť dostatočným stimulom na zmenu správania sankcionovaného subjektu. Nie je cieľom finančne likvidovať tento subjekt, na druhej strane však zákon takýto postup nevylučuje a je plne na rozhodnutí sankcionovateľného subjektu zväžiť svoje správanie. Pri ukladaní pokuty registrujúci orgán prihliada najmä na povahu, závažnosť, spôsob a následky porušenia povinnosti. Výška pokuty ukladanej partnerovi verejného sektora je stanovená priamo zákonom, a to sumou hospodárskeho prospechu, ktorý partner verejného sektora získal zo zmluvy. Len v prípade, ak tento hospodársky prospech nie je možné zistiť, pokuta sa uloží v rozmedzí od 10.000 eur do 1.000.000 eur. Určenie výšky pokuty v rámci zákonom stanoveného rozpätia je vecou uváženia súdu, pričom v takomto prípade súd zohľadňuje otázku povahy, závažnosti, spôsobu a následkov porušenia povinnosti, príp. ďalšie okolnosti viažuce sa k sankcionovanému porušeniu zákona (napr. dobu trvania protiprávneho stavu), aby pokuta spĺňala nielen požiadavku individuálnej represie, ale pôsobila aj preventívne s cieľom pozitívne ovplyvniť správanie sa povinnej osoby, príp. tretích osôb (funkcia individuálnej a generálnej prevencie).

87. K pojmu „hospodársky prospech“ súd uvádza, že považuje za správne chápanie tohto pojmu, tak ako bolo vysvetlené v dôvodovej správe k zákonu o RPVS, podľa ktorej „spôsob vyčíslenia hospodárskeho prospechu závisí od predmetu zmluvy. Jedným zo spôsobov vyčíslenia hospodárskeho prospechu je rozdiel medzi cenou, ktorú subjekt verejného sektora uhradil partnerovi verejného sektora za dodanie tovaru alebo služieb a finančnými prostriedkami, ktoré partner verejného sektora vynaložil na obstaranie resp. vyrobenie/poskytnutie tovarov alebo služieb, ktoré sú predmetom plnenia podľa zmluvy alebo dohody a boli v skutočnosti dodané. Analogicky preto platí tiež, že ak partner verejného sektora nadobúdal majetok, práva k majetku alebo majetkové práva, predstavuje hospodársky prospech rozdiel medzi finančnými prostriedkami, ktoré za tieto práva zaplatil a trhovou hodnotou, ktorú získal“. Inými slovami: hospodársky prospech treba chápať nie ako obrat partnera verejného sektora s verejným sektorom, ale zisk, ktorý bol partnerom verejného sektora vytvorený z relevantných transakcií s verejným sektorom. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že na to, aby mohol byť hospodársky prospech riadne vyčíslený, je potrebné poznať priame, preukázateľné a účelné náklady (výdavky) partnera verejného sektora vynaložené na plnenie zmluvy alebo dohody (oprávnené náklady).

88. V tomto prípade vyčíslenie hospodárskeho prospechu partnerom verejného sektora poskytlo súdu prehľad o úhradách zdravotnej poisťovne Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. za lekárenskú starostlivosť partnerovi verejného sektora za obdobie od zápisu

partnera verejného sektora do registra partnerov verejného sektora do 30.04.2019 a prehľad o celkových nákladoch partnera verejného sektora za toto obdobie. Partner verejného sektora navrhol spôsob vyčíslenia hospodárskeho prospechu zodpovedajúceho predloženej zmluve uzatvorenej so zdravotnou poisťovňou Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. vychádzajúc zo stanovenia výšky nákladov vynaložených na plnenie zmluvy (konkrétne na zabezpečenie poskytovania lekárenskej starostlivosti poistencom poisťovne) na základe predpokladu, že pomer výnosov partnera verejného sektora zo zmluvy uzatvorenej so všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. k celkovým výnosom partnera verejného sektora je totožný s pomerom nákladov prináležiacim k zmluve vo vzťahu k celkovým nákladom partnera. Hospodársky prospech by sa takýmto spôsobom podľa partnera verejného sektora určil ako rozdiel výnosov zo zmluvy (celková suma úhrad zdravotnej poisťovne Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. za rozhodné obdobie) a pomerných nákladov. S uvedeným prepočtom by podľa názoru súdu bolo možné v zásade súhlasiť v prípade, keby bolo zrejmé, že všetky náklady partnera verejného sektora možno považovať za oprávnené náklady. Uvedené však v tomto prípade nie je možné skonštatovať. Aj sám partner verejného sektora priznáva, že z účtovného hľadiska nemožno jednotlivé náklady priradiť k výnosom z konkrétnych obchodov a súčasne súd dopĺňa, že partner verejného sektora zahrnul do nákladov celkové náklady partnera verejného sektora (napr. ostatné náklady /mzdové náklady, odvody do poisťovní, zákonné sociálne náklady, služby, materiál, energie, ostatné/, daň PO), pričom nie je možné určiť, ktoré z nich sa priamo viažu k plneniu zo zmluvy. Javí sa, že v posudzovanom prípade hospodársky prospech je mimoriadne obtiažne, resp. nemožné určiť. Ak pri poskytovaní lekárenskej starostlivosti platby uhrádzajú tri zdravotné poisťovne, ako aj samotní pacienti, ktorí čiastočne hradia im predpísané lieky a títo nakupujú aj lieky a tovar bez úhrady zdravotných poisťovní, oddelenie jednotlivých nákladov a výnosov by bolo veľmi prácne a dokazovanie v tomto smere nákladné, z hľadiska procesnej hospodárnosti neefektívne (a v konečnom dôsledku by zrejme dospelo k podobnému výsledku ako dospel partner verejného sektora pomerným výpočtom), je namieste záver, že výška hospodárskeho prospechu sa v tomto prípade nedá určiť, v dôsledku ktorej skutočnosti pristúpil súd k stanoveniu výšky pokuty v zákonom stanovenom rozmedzí od 10.000 eur do 1.000.000 eur, rešpektujúc zásady ukladania sankcií.

89. Primárnym účelom sankcie ukladanej partnerovi verejného sektora podľa § 13 ods.1 písm. a) z.č. 315/2016 Z.z. je odčerpanie hospodárskeho prospechu, ktorý partner verejného sektora získal plnením zmluvy, pri ktorej došlo k porušeniu jeho povinností podľa zákona č.315/2016 Z.z.(viď aj dôvodovú správu k zákonu o RPVS). Z hľadiska naplnenia účelu zákona, ktorým je najmä zabezpečenie publicity pravdivých a úplných údajov o konečných užívateľoch výhod zapísaných subjektov, je táto sankcia spojená najmä s naplnením prvých dvoch skutkových podstát uvedených v § 13 z.č. 315/2016 Z.z. - uvedením nepravdivých a neúplných údajov v návrhu alebo nepodaním návrhu v zákonnej lehote, ktoré obe majú za následok, že údaje v registri nie sú pravdivé a aktuálne. Hoci zákonodarca stanovuje sankciu pre partnera verejného sektora vo výške získaného hospodárskeho prospechu aj ako dôsledok porušenia zákazu podľa § 19, nemožno nezohľadniť aj skutočnosť, že v posudzovanom prípade porušenie povinností partnerom verejného sektora nemalo za následok nepravdivý alebo neúplný zápis. Sankcia za porušenie

zákazu podľa § 19 chráni záujem štátu na nestrannom výkone povinností oprávnenej osoby s cieľom, aby nestranná verifikácia viedla k zápisu pravdivých a úplných údajov do registra. Napriek tomu je však namieste, aby súd pri určení výšky pokuty v prípade, že hospodársky prospech nie je možné určiť, vychádzal minimálne z údajov uvedených v účtovných závierkach dostupných v registri účtovných závierok, príp. z údajov zistených z podkladov predložených účastníkmi konania (pokiaľ o ich pravosti a pravdivosti nenadobudne pochybnosť) príp. zistených z iných zdrojov, a to s cieľom stanoviť výšku pokuty s ohľadom na hospodárske výsledky partnera verejného sektora v snahe vyhnúť sa tomu, aby partner verejného sektora považoval uloženie pokuty vzhľadom na objem výnosov, ktoré získal na základe zmlúv podľa § 2 ods. 1 písm. d) zákona č. 315/2016 Z. z. za „bezvýznamnú“, z ktorého dôvodu by nemohla naplniť účel sankcie alebo naopak, aby uložená sankcia nemala likvidačný charakter.

90. Pre stanovenie výšky pokuty v zákonom stanovenom rozpätí súd považuje za inšpiratívny aj nález Ústavného súdu ČR zo dňa 9.3.2004, sp.zn. Pl. ÚS 38/02, podľa ktorého „z charakteru pokuty jako majetkové sankce nutně vyplývá, že má-li být individualizovaná a přiměřená, musí reflektovat i majetkové poměry potrestaného. Stejná výše pokuty uložená majetnému se bude jevit jako směšná a neúčinná, zatímco v případě postihu nemajetného může působit drakonicky a likvidačně. Není tedy porušením principu relativní rovnosti, když dvěma osobám v různých situacích bude uložena pokuta v různé výši, byť by jediným rozdílem jejich situace měly být právě rozdílné majetkové poměry. Z věcného hlediska (účel zákona) lze dokonce dospět k závěru, že kritérium zkoumání majetkových poměrů delikventa při úvaze o výši ukládané pokuty je nezbytné a komplementární - nikoli ovšem proto, že vysoké pokuty by byly nevymahatelné (jak tvrdí Poslanecká sněmovna), ale vzhledem k riziku "likvidačního" účinku nepřiměřeně vysoké pokuty. Pokuta jakožto trest musí být diferencovaná, aby efektivně působila jako trest i jako odstrašení (individuální a generální prevence)“. Rovnako sa v tomto smere súd stotožňuje s argumentáciou uznesenia rozšíreného senátu Najvyššieho správneho súdu ČR zo dňa 20.4.2010, č.j. 1 As 9/2008-133 publikovaného pod č. 2092/2010 Sb. NSS, podľa ktorého „orgán ukládající pokutu za jiný správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“.

91. Pri rešpektovaní zásady proporcionality (aby výška sankcie bola primeraná závažnosti a dôsledkom porušenia povinnosti, ktorá je sankcionovaná), potreby individuálnej (náprava budúceho konania toho, kto povinnosť porušil) a generálnej (výchovné pôsobenie sankcie na iných partnerov verejného sektora) prevencie potom, podľa názoru súdu, je primerané v okolnostiach individuálneho posudzovaného prípadu uložiť partnerovi verejného sektora pokutu vo výške 50.000 eur. Takáto výška pokuty nebude mať likvidačný charakter pre partnera verejného sektora, keďže zodpovedá niečo viac ako [REDAKOVANÉ] plnenia, ktorý partner verejného sektora získal zo zmluvy s Všeobecnou zdravotnou poisťovňou [REDAKOVANÉ] rovnako zhruba zodpovedá vyčísleniu hospodárskeho prospechu samotným partnerom, (hoci, ako je

uvedené vyššie, s týmto výpočtom sa súd nestotožnil), taktiež zodpovedá [REDAKOVANÉ] čistého obratu partnera verejného sektora za rok 2018 zisteného z jeho verejne prístupnej účtovnej závierky či zhruba [REDAKOVANÉ] čistého zisku partnera verejného sektora za rok 2018 (týmto číslami súd len demonštruje nelikvidačný charakter výšky pokuty pre partnera verejného sektora a teda rešpektovanie zásady proporcionality pri jej ukladaní). Súčasne táto výška pokuty bude dostatočne výchovná pre iných partnerov verejného sektora, ktorí by potencionálne mohli porušiť zákaz podľa § 19 zákona.

92. K pokute uloženej členovi štatutárneho orgánu [REDAKOVANÉ] súd uvádza, že pokuta ukladaná štatutárnemu orgánu je v zásade pokutou za nesprávny výber oprávnenej osoby (*culpa in eligendo*), o ktorej konateľ partnera verejného sektora musel vedieť, že s ohľadom na znenie § 19 zákona o RPVS je táto vylúčená z vykonávania úkonov vo veci partnera verejného sektora. Na zodpovednosti konateľa nič nemení ani to, že podľa predloženej zápisnice z valného zhromaždenia partnera verejného sektora z 6.3.2017 pri výbere oprávnenej osoby vykonával uznesenie valného zhromaždenia (viď aj ustanovenie § 135 ods.3 Obchodného zákonníka). Valné zhromaždenie nakoniec prijalo uznesenie o výbere oprávnenej osoby jednomyseľným hlasovaním, pričom [REDAKOVANÉ] sám tento návrh predložil a ako väčšinový spoločník aj odhlasoval. Dôvodov, ktoré viedli súd k uloženiu pokuty na spodnej hranici zákonného rozpätia, je viacero. V prvom rade súd konštatuje, že ide o prvé porušenie zákona o RPVS zo strany konateľa partnera verejného sektora. Súd tiež zbral do úvahy kritéria uvedené v § 13 ods.6 zákona o RPVS a zohľadnil, že doposiaľ nebola spochybnená správnosť údajov zapísaných o partnerovi verejného sektora v RPVS a porušenie § 19 zákona o RPVS teda nemalo škodlivý následok v podobe nesprávneho zápisu údajov a ukladaná pokuta má tak preventívny charakter. V neposlednom rade súd zohľadnil aj skutočnosť, že problematika vylúčenia oprávnenej osoby z vykonávania úkonov podľa zákona o RPVS je úplne novou, preto pri absencii akejkoľvek použiteľnej odbornej literatúry a judikatúry, nie je ľahké pre kohokoľvek sa správne v problematike zorientovať, čomu musí zodpovedať aj výška uloženej sankcie. Vo výroku o pokute uloženej členovi štatutárneho orgánu súd zohľadnil aj ručenie oprávnenej osoby za zaplatenie túto pokutu, pričom tento výrok zodpovedá záverom ešte federálnej judikatúry o vzťahu dlžníka a ručiteľa (R 2/1975: Vzhľadom na osobitnú úpravu ručenia a na povahu právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom a veriteľom a ručiteľom treba pokladať za vecne správny výrok rozsudku o žalobe veriteľa proti dlžníkovi a ručiteľovi v znení, že „žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi“ istinu s príslušenstvom v stanovenej lehote, s tým, že „plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného“.).

93. K pokute uloženej oprávnenej osobe súd uvádza, že aj táto má preventívny charakter, keďže nedošlo k škodlivému následku v podobe zápisu nesprávnych údajov do registra. Úvahy o výške pokuty uvedené v bode 92 platia v zásade aj pre pokutu ukladanú oprávnenej osobe, no s tým rozdielom, že zákaz uvedený v § 19 zákona o RPVS sa týka priamo oprávnenej osoby. U oprávnenej osoby sa predpokladá, že úkony podľa zákona o RPVS vykoná profesionálne a s odbornou starostlivosťou, ktorej súčasťou je aj schopnosť oprávnenej osoby vyvarovať sa pri svojom konaní konfliktu záujmov. Je to predovšetkým oprávnená osoba, ktorá ako osoba práva znalá, má povinnosť rozpoznáť svoje možné

vylúčenie z vykonávania úkonov vo vzťahu ku konkrétnemu partnerovi verejného sektora a eventuálne vykonávanie úkonov odmietnuť. Z tohto dôvodu súd uložil súd (pri rovnakom zákonnom rozpätí výšky pokuty u oprávnenej osoby ako pri členovi štatutárneho orgánu partnera verejného sektora) pokutu oprávnenej osobe vo väčšej výške ako členovi štatutárneho orgánu partnera verejného sektora (avšak tiež v dolnej polovici zákonného rozpätia) a to vo výške 20.000.- eur.

94. Uloženú pokutu sú účastníci konania povinní zaplatiť na účet Okresného súdu Žilina, vedený v Štátnej pokladnici, podľa platobných údajov uvedených v pripojených príkazoch na úhradu. Súd účastníkov konania upozorňuje na ustanovenie § 13 ods. 2 zákona č. 315/2016 Z. z., podľa ktorého registrujúci orgán vykoná výmaz zapísaného partnera verejného sektora, ak právoplatne uložil pokutu za porušenie zákazu podľa § 19 a táto pokuta nebola v lehote určenej súdom zaplatená. Vzhľadom na tento následok nezaplatenia pokuty riadne a včas určil súd lehotu na zaplatenie pokuty na 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti príslušného výroku uznesenia.

95. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

96. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

97. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, prihliadnuc na to, že dôvod na aplikáciu ustanovení § 55 CMP a § 56 CMP nezistil, pričom konateľ partnera verejného sektora navrhol, aby súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania nárok a ostatní účastníci konania návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania v priebehu konania neučinili.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu o pokute podľa § 13 odseku 1 zákona č. 315/2016 Z. z. o registri partnerov verejného sektora a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov môže podať odvolanie len oprávnená osoba, ak jej registrujúci orgán uložil zaplatiť pokutu spoločne a nerozdielne s osobou podľa odseku 1 písm. b) zákona č. 315/2016 Z. z., a to **do 15 dní** odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Proti výroku IV. tohto uznesenia možno podať odvolanie **v lehote 15 dní** odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Odvolanie možno podať písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na

podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis, spisová značka konania), uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP, odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).

Podľa § 14 zákona č. 315/2016 Z. z., rozhodnutie o výmaze podľa § 12 a o pokute z dôvodov podľa § 13 ods. 2 je rozhodnutím o vylúčení podľa § 13a Obchodného zákonníka. Vylúčenou osobou je štatutárny orgán alebo členovia štatutárneho orgánu právnickej osoby zapísanej v obchodnom registri, ktorá je partnerom verejného sektora a ktorá bola vymazaná z registra podľa § 12 alebo § 13 ods. 2.

**Okresný súd Žilina,
dňa 19. augusta 2019**

**JUDr. Jaroslav Macek
s u d c a**

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Jana Chovancová